KAIKKIEN MAIDEN PROLETAARIT, YHTYKÄÄ!

Финская газета „ПУНАЙНЕН КАРЬЯЛА“

PUNAINEN KARJALA

NKP(b):n Karjalan AK:n ja KASSR:n TpKK:n lehti — 17:s vuosikerta ★ Jokapäiväinen sanomalehti — Hinta 10 kop. 1/1 vk. 30:—, 1/2 vk. 15:—, 1/4 vk. 7:50

N:o 211. V. 1937 — Kuusipäivän 2:n päivä — Lauantaina lokakuun 2 p:nä

Likvidoitava poliittinen huolettomuus, vallattava bolshevismi

Joku päivä sitten koolla ollut NKP(b):n Karjalan Aluekomitean II pleenumi käsitellessään "Pravdan" kirjoituksia "Porvarillisten natsionalistien äänitorvi" ja "Vihollispesiä Karjalan sovettiaparaatissa" merkitsi, että:

"Inhoittavat kansan viholliset — trotskilais-buharinilaiset spionit, tuholaiset ja diversantit, jotka liittoutuivat porvarillisten natsionalistien kanssa kapitalismin restauratsion, sosialistisen Karjalan Sovettiliitosta irroittamisen ja sen saksalais-suomalaisen fasismin orjuuteen antamisen tarkoituksessa, hajoittivat sosialistista rakennustyötä, hajoittivat kolhooseja, kaikin keinoin pyrkien huonontamaan Karjalan työtätekevien asemaa.

Karjalan kansan piintyneet viholliset porvarilliset natsionalistit Rovio, Gylling, Hyppönen ym. kavalsivat Karjalan kansan intressejä, toteuttivat Suomen porvariston politiikkaa, vastustivat Karjalan tasavallan poliittista, kulttuurista ja taloudellista kasvua."

Täyttäen isäntiensä — saksalais-suomalaisten fasistien tilausta porvarilliset natsionalistit, trotskilais-buharinilaiset spionit, diversantit ja tuholaiset, jotka olivat tunkeutuneet Karjalan puolue- ja sovettiparaattiin, pyrkivät kaikin keinoin irroittamaan Karjalan Sovettiliitosta ja muuttamaan sen saksalais-suomalaisen fasismin siirtomaaksi. He tekivät kaikkensa saadakseen kylvää eripuraisuutta Karjalan eri kansallisuuksien kesken, mutta tämä heille ei onnistunut.

Leniniläis-stalinilainen kansallisuuspolitiikka on voittanut ankarassa taistelussa työväenluokan monilukuisia vihollisia vastaan. Ylimääräisessä Sovettien VIII:ssa edustajakokouksessa toveri Stalin sanoi, että "... kaikki natsiot ja rodut ovat tasa-arvoisia, ... että ero ihon värissä tai kielessä, kulttuuritasossa tai valtiollisen kehityksen tasossa, yhtä vähän kuin mikään muukaan ero natsioiden ja rotujen välillä — ei voi olla sen perustana, että voitaisiin pitää oikeutettuna kansallinen eroavaisuus." Ja edelleen "... kaikkien natsioiden ja rotujen, riippumatta niiden entisestä tai nykyisestä asemasta, riippumatta niiden voimasta tai heikkoudesta — on nautittava samanlaisia oikeuksia kaikilla yhteiskunnan taloudellisen, yhteiskunnallisen, valtiollisen ja kulttuurisen elämän aloilla". Nämä SSSR:n kansojen oikeudet on valloitettu ja kirjoitettu Stalinilaisessa Konstitutsiossa. Karjalan työläiset, kolhosnikat, työtätekevä intelligenssi eivät koskaan, eivätkä kenellekään luovuta omaa synnyinmaataan, omaa elämäänsä ja onneansa.

Toveri Stalin usein varoitti puoluejärjestöjä siitä vaarasta, mikä piilee vähimmässäkin ukloonissa natsionalismiin. Useamman kerran hän alleviivasi, että kansallisuuskysymyksen alalla kapitalismin jätteet ovat enemmän eläviä kuin millä muulla alalla tahansa. Karjalan puoluejärjestö ei ole tehnyt näistä varoituksista vastaavia johtopäätöksiä loppuun asti. Poliittisen valppauden asemesta rehoitti meillä idioottimainen huolettomuus. Kritiikin ja itsekritiikin asemesta vallitsi perhekuntaisuus ja mielistely. Tätä käyttivät hyväkseen kansan viholliset, jotka pitkän aikaa suorittivat tuhotöitään NKP(b):n Karjalan Aluekomiteassa, Karjalan TpKK:ssa ja Sovnarkomissa.

Karjalan työtätekevät useampaan kertaan signalisoivat vihollisten työstä, mutta nämä signaalit eivät nähneet päivänvaloa, itsekritiikkiä tukahdutettiin. Kuinka piintynyt oli perhekuntaisuus ja mielistely näkyy esim. siitä, että vieläpä spioni Irklisin, Bushujevin, Hyppösen ym., porvarillisten natsionalistien apurit Nikoljskij, Arhipov, Polin ja entiset aluelehtien toimittajat Gradusov ja Vento muitten Aluekomitean byron jäsenten suostumuksella koettivat kaikin keinoin tukkea suun rehellisiltä puolueeseen kuuluvilta ja puolueeseen kuulumattomilta bolshevikeilta, jotka paljastivat vihollisia ja vaativat vihollispesien täydellistä poisjuurimista.

Aluekomitean byron ensimmäinen päätös syyskuun 9 päivän "Pravdan" katsauksen johdosta "Porvarillisten natsionalistien äänitorvi" oli kerrassaan liberaalinen, jonka rivikommunistit alistivat ankaran kritiikin alaiseksi, vaatien asian uudelleen käsittelyä ja todella bolshevistista taistelua kansan vihollisia vastaan, he vaativat sellaista päätöstä, joka mobilisoisi Karjalan kommunisteja taisteluun kaikkien kansan vihollisten paljastamiseksi ja poisjuurimiseksi.

Karjalan kansan viholliset tuottivat paljon vahinkoa Karjalan taloudelle ja kulttuurille. Tästä puhuivat useat kommunistit kaksi päivää kestäneessä Petroskoin kommunistien aktiivissa. Tehtävänämme on paljastaa ja tuhota kaikki kansan viholliset ja niiden apurit ja nopeasti likvidoida tuholaisuuden seuraukset talouden, kulttuurin ja puoluetyön aloilta.

Puoluejärjestöjen yhtenä tärkeimmistä tehtävistä on kohottaa johtavaan työhön puolue-, sovetti- ja talousaparaattiin uusia puolueen asialle todella uskollisia, käytännöllisessä työssä tarkistettuja kaadereita, etupäässä karjalaisista tovereista.

Kerrassaan sietämättömässä tilassa on puoluepropaganda ja agitatsio. Kansan viholliset olivat tunkeutuneet myös propaganda-alalle ja saaneet aikaan paljon pahaa tällä alalla, vääristellen puolueemme historiaa. Kaiken tämän seuraukset on korjattava ja mitä pikemmin.

NKP(b):n Karjalan Aluekomitean II pleenumin päätökset velvoittavat kaikkia Karjalan puoluejärjestöjä ja jokaista kommunistia perusteellisesti reorganisoimaan kaiken puolue-poliittisen työnsä NKP(b):n KK:n helmi-maaliskuun pleenumin päätöksiä vastaavasti kehittäen terävää bolshevistista itsekritiikkiä ja lujittaen yhteyttä joukkoihin. Bolshevismin valtaaminen — kaaderien poliittinen kasvatus ja poliittisen huolettomuuden likvidoiminen — kas siinä perustehtävät, jotka antavat meille mahdollisuuden menestyksellisesti liikkua eteenpäin.

Edessämme oleva läheisin tehtävä on valmistautua SSSR:n Korkeimman Sovetin vaaleihin. Kommunistien, nuorisoliittolaisten, puolueettomien bolshevikien valmistaminen poliittisen joukkotyön suorittamiseksi työtätekevien keskuudessa on puoluejärjestöjen vastuunalaisin tehtävä, jota on suoritettava keskeytymättä.

Edessämme on suuremmoinen työ ja suuret, mutta samalla kunniakkaat tehtävät. Ei ole epäilystäkään, että Karjalan kansa paljastaen ja säälimättä ajaen pois keskuudestaan porvarilliset natsionalistit sekä kaikki muut kansan viholliset — valitsee valtaelimiinsä tulevissa vaaleissa Lenin-Stalinin asialle todella uskolliset ja luotetut henkilöt.

Tshekkoslovakian lähettiläs herra Paul SSSR:n TpKK:n puheenjohtajan tov. M. I. Kalininin luona

Moskovassa olevan Tshekkoslovakian lähettilään ja nyt Tshekkoslovakian ulkoasiain varaministeriksi määrätyn herra Bogdan Paulin Pragiin matkustamisen yhteydessä k.v. syyskuun 29 päivänä SSSR:n Toimeenpanevan Keskuskomitean puheenjohtaja tov. M. I. Kalinin otti Kremlissä vastaan herra Bogdan Paulin.

Tov. Molotov ottanut vastaan Tshekkoslovakian lähettilään herra Paulin

K. v. syyskuun 29 päivänä SSSR:n Kansankomissarien Sovetin puheenjohtaja tov. V. M. Molotov otti Kremlissä vastaan Tshekkoslovakian lähettilään herra Bogdan Paulin, jonka kanssa keskusteli pitkän ajan.

Kiinan lehdistö Tshu-Den 8:nnen armeijan voitoista

Shanghai, (TASS). Tietotoimisto "Central News", tiedoittaen Tshu-Den komentaman Kiinan 8:nnen armeijan voitoista, osoittaa, että tämä armeija on näytellyt ratkaisevaa osaa kiinalaisten sotajoukkojen voitossa Shansin maakunnan pohjoisosassa. Nykyään kiinalaiset sotajoukot ajavat takaa lyötyjä japanilaisia joukko-osastoja ja menestyksellä kulkevat eteenpäin.

Kiinalainen sanomalehti "Shetshzhouzhibao" kehoittaa Kiinan kansaa ja hallitusta olemaan rajoittumatta Japanin agression passiiviseen vastustamiseen, vaan julistamaan kansan revolutsionisen sodan.

"8:nnen armeijan voitto Shansin maakunnassa, — kirjoittaa lehti, — on todistanut väitteiden hullunkurisuuden siitä, että Pohjois-Kiinassa ei kyetä taistelemaan hampaisiin asti aseistautunutta Japanin imperialismia vastaan. Voitto Shansin maakunnassa osoitti, että Japanin imperialismin sotilaallinen ylivoimaisuus ei merkitse mitään sen voiman rinnalla, jonka muodostavat järjestäytyneet joukot. Jos me realisoimme kaikki ne mahdollisuudet, joiden avulla saavutettiin voitto Shansin maakunnassa, t.s. järjestämme joukot, Kiina epäilemättä voittaa taistelussa. Hallituksen on luovuttava passiivisen vastustuksen politiikasta ja julistettava kansan revolutsioninen sota Japanin imperialismia vastaan".

Diskussio "28:n komiteassa"

Geneve, 28 syysk. (TASS). Eilen "28:n komitea" jatkoi kysymyksen käsittelyä siitä, onko heti käsiteltävä Chilen edustajan ehdotus kääntymisestä valtioiden ei-Kansainliiton jäsenten puoleen kyselyllä heidän kannastaan Kansainliiton sääntöjen reformin suhteen. Komitea käsitteli myöskin Argentinan edustajan ehdotuksen siitä, että sodan sattuessa ja sodan uhatessa on välttämätöntä ottaa yhteys kaikkien Briand—Kellogin paktin (elokuun 27 päivänä v. 1928 allekirjoitettu pakti sodasta kieltäytymisestä) ja Saavedran—Lamasin (latinalaisen Amerikan maiden välillä v. 1933 solmittu hyökkäämättömyyssopimus) allekirjoittaneiden valtioiden kanssa.

Puheenjohtaja Burken (Belgia) ehdotti annettavaksi hänelle, Cranbornelle (Englanti) ja Paul Boncourille (Ranska) löytää pohjan sopimukselle näiden kysymysten käsittelyjärjestyksestä.

Tov. Litvinov ilmoitti, että hän ei vastusta sitä sillä ehdolla, että komitean työ tulee sinä aikana jatkumaan Cranbornen selostuksen pohjalla, niinkuin siitä oli jo päätetty. Suuri enemmistö esiintyneistä suostui puheenjohtajan ehdotukseen.

Näinollen, Genevessä tuli torjutuksi poissaolevien fasististen valtioiden ystävien vielä yksi yritys, joka oli suunnattu siihen, että Kansainliitto asettaisi päätöksensä riippuvaisuuteen viimeksimainittujen "hyvästä tahdosta".

Kiinan kysymys 23:n komiteassa

Kiinan kaupunkien pommitus japanilaisten lentokoneiden taholta saanut tuomionsa

Geneve, 28 syysk. (TASS). Eilen illalla, vastoin muutamien agressorien kanssa sovitteluun pyrkijöiden odottamista, 23:n komitean istunto muodostui energiseksi demonstratsioksi Japanin barbaarimaisuutta vastaan.

Komitean avonaisessa istunnossa Kiinan edustaja Wellington Ku piti voimakkaan puheen Kiinan valituksen puolustukseksi. Esittäen japanilaisten sotatoimien peruskohdat Kiinassa, Wellington Ku alleviivasi Kiinan hallituksen pyrkimyksen japanilaisten synnyttämän konfliktin rauhalliseen ratkaisuun, ja asetti naurunalaiseksi japanilaisten vaatimukset Kiinan "rankaisemisesta" sen "vilpillisyydestä". Mahdollisesti, — lausui Wellington Ku, — meidän olisi rakastettava ja kiitettävä Japania sen tunkeutumisesta Kiinan alueelle, kymmenien tuhansien viattomien miesten, naisten ja lasten säälimättömästä tuhoamisesta, yhden maakunnan toisensa jälkeen Kiinasta irroittamisesta?"

Siirtyessään kysymykseen siitä, mitä voisi Kansainliitto tehdä, Wellington Ku osoitti: "Jos se ei kykene puolustamaan agression uhria, se voi ainakin tuomita ilmapommituksen epäinihimilliset metodit, jotka ovat herättäneet useiden valtioiden protestin ja ovat haasteena sivistyneelle ihmiskunnalle. Yhden viikon kuluessa Nankinia on pommitettu 9 kertaa, Kantonia 5 kertaa, lukuunottamatta useita muita kaupunkeja; on tapettu lähes 10 tuhatta ihmistä".

Cranborne (Englanti) lausui syvän paheksumisensa rauhallisten ja suojattomien kaupunkien pommituksen johdosta ja osoitti, että se on uhkana koko maailmalle. Hän lausui toivomuksen, että komitea viipymättä tuomitsee nämä metodit. Delbos (Ranska) myöskin lausui paheksumisensa näiden tapahtumien johdosta, joita komitea ei voi sivuuttaa vaikenemisella, sillä vaikeneminen olisi agressorien avustamisen veroinen ja itse sivistys asetettaisiin uhanalaiseksi.

Ruotsin ulkoministeri Sandler kannatti edellisiä puhujia.

Tov. Litvinov, kannattaen Cranbornen (Englanti) ehdotusta, osoitti, että, tuomiten muutamien valtioiden keksimät totaalisen sodan metodit, ei voida jättää huomioonottamatta Kiinaa vastaan kohdistettujen muiden hyökkäyksien muotoja. Tänään, lausui tov. Litvinov, meidän on tuomittava ilmapommitukset, mutta myöhemmin meidän täytyy palata muihin hyökkäysmuotoihin. Tov. Litvinov lausui edelleen toivomuksen, että päätöslauselmaan yhtyy ei ainoastaan Kansainliiton pleenumissa läsnäolevat kaikki valtiot, vaan myöskin koko sivistynyt maailma.

Puheenjohtajan ehdotuksesta ilmoitettiin väliaika päätösprojektin laatimiseksi. Kun komitea kokoontui uudelleen — jo suljettuun istuntoonsa, — osoittautui, että päätösprojekti tuomitsee suojattomien kaupunkien pommituksen, mutta ei osoita, kuka nimenomaan on syyllinen pommituksiin. Tämä herätti hämmästystä Kiinan delegaatissa, joka osoitti, että japanilaiset eivät itsekään salaa tekojaan ja ehdotti osoitettavaksi syyllisen pommituksiin — Japanin ilmavoimat. Tätä vastaan esiintyi Cranborne, lausuen, että parempi on säilyttää tämä tuomitseminen yleisessä muodossa, osoittamatta Japania, sillä kaikki ymmärtävät kenestä on kysymys.

Tov. Litvinov kannatti Kiinan edustajan vaatimusta, mutta Cranborne puolusti edelleenkin omaa kantaansa. Cranbornea kannatti Australian delegaatti Bruce.

Kiinan vaatimusta, paitsi tov. Litvinovia, kannattivat myöskin Sandler (Ruotsi), Spaak (Belgia), ja Jordan (Uusi Seelanti). Viimeksimainittu erikoisen kiihottuneena puhui "häpeästä" haluttomuudesta mainita Japanin nimeä, ja lausui hallituksensa nimessä, että hän tulee äänestämään koko päätöstä vastaan, jos se ei tule muutetuksi. Myöhemmän keskustelun kulussa Litvinov toisessa puheenvuorossaan osoitti, että Japanin hallitus on virallisesti ilmoittanut monille maille aikomuksestaan tuhota Nankinin ja että se pyrkii tekemään sen ilmapommituksen kautta. Mistä tässä kaipaa kiistellä?

Lopuksi Cranborne luopui kannastaan, ja päätös tuli hyväksytyksi yksimielisesti seuraavassa muodossa:

"Ottaen huomioon kysymyksen Kiinan suojattomien kaupunkien pommittamisesta Japanin ilmavoimien taholta, lausuen syvän levottomuutensa niiden tappioiden johdosta, joita nämä pommitukset ovat aiheuttaneet viattomalle siviiliväestölle, siihen lukien suuren määrän naisia ja lapsia, komitea lausuu, ettei millään voi puolustaa sellaisia akteja, jotka ovat jo herättäneet kauhun ja suuttumuksen koko maailmassa. Komitea yksimielisesti tuomitsee tällaiset teot".

Päätös päätettiin lähettää Kansainliiton pleenumin puheenjohtajalle, jotta se tulisi hyväksytyksi myöskin pleenumissa.

Kiinan protesti Genevessä

Geneve, 27 syysk. (TASS). Eilen Kiinan ensimmäinen delegaatti Wellington Ku lähetti Kansainliiton pääsihteerille uuden nootin. Nootissa osoitetaan, että, ignoreeraten muutamien ulkomaiden protestit ja välittämättä maailman yhteiskunnallisen mielipiteen suuttumuksesta suorittamiensa petomaisuuksien johdosta, Japanin ilmavoimat eivät ainoastaan jatka, vaan ovat huomattavasti voimistaneet Kiinan rauhallisten kaupunkien pommitusta. Pommitusten uhrien luku siviiliväestön keskuudessa tekee joka päivä satoja ja tuhansia ihmisiä.

Noottiin on liitetty pitkä luettelo japanilaisten lentokoneiden pommituksista ainoastaan viimeisten neljän päivän aikana. Luettelossa on mainittu Kantonin pommitus syyskuun 23 päivänä, jolloin haavoittui ja sai surmansa yli 200 ihmistä, ja luettelon lopussa on osoitettu Guanden kaupungin (Anhuein maakunnan itäosa) pommittaminen kahden japanilaisen lentokoneen taholta, jotka yrittivät piiloittautua Kiinan kansallisten tuntomerkkien taakse.

Alvarez del Vayon ilmoitus

Geneve, 28 syysk. (TASS). Kansainliiton pleenumin aamuistunnon lopussa puheenjohtaja luki 23:n komitean päätöksen, jossa tuomitaan Japanin ilmavoimien petomaisuus, ja komitean puheenjohtajan Muntersin (Latvian ulkoministeri) pyynnön asettaa päätös pleenumin vahvistettavaksi.

Sen jälkeen otti puheenvuoron Espanjan delegaatti Alvarez del Vayo joka lausui:

"Hetkellä, jolloin asetetaan tämä päätös pleenumin hyväksyttäväksi, Espanjan ääni ei voi olla läsnäolematta. Espanjan edustajisto on aina lausunut, että se tulee Kansainliiton neuvostoon ja pleenumiin ei ainoastaan omine vaatimuksineen, vaan myöskin puolustamaan rauhan yhteistä asiaa ja auttamaan Kansainliittoa taistelussa agressiota vastaan. Me yhtä jyrkästi tuomitsemme Nankinin pommituksen kuin myöskin Madridin pommituksen. Pleenumin tribunalta, joka on vieläkin oikeudenmukaisuuden ja oikeuden tribunana, me lausumme Kiinan suurelle kansalle, joka samoin kuin mekin käy sankarillista taistelua riippumattomuutensa puolesta, palavan ja innokkaan solidarisuutemme".

Alvarez del Vayon ilmoitus otettiin vastaan yleisin suosionosoituksin. Sen jälkeen puheenjohtaja asetti päätöksen äänestettäväksi, jonka yksimielinen hyväksyminen otettiin vastaan uusin suosionosoituksin. Kiinan ensimmäinen delegaatti Wellington Ku kiitti pleenumia Kiinan edustajiston nimessä.

Tähän päättyi pleenumin aamuistunto.

Hitlerin ja Mussolinin sotaisia puheita

Berlin, 29 syysk. (TASS). Eilen illalla fasistisessa miitingissä Berlinissä esiintyivät Hitler ja Mussolini.

Hitlerin puhe sisälsi tavallista fasistista fraseologiaa ja hyökkäyksiä "liberalismia" ja demokratiaa vastaan. Hitler yritti lykätä syyn fasistisen sodan valmistelun aiheuttamasta raskaasta elintarvekriisistä maassa fasismin edellä Saksassa vallinneen demokraattisen tasavallan niskoille. Kajotessaan Italiaa, hän korosti, että Saksaa ja Italiaa yhdistävät "ei ainoastaan katsantokantojen, vaan myöskin toiminnan yhtenäisyys".

Hitlerin jälkeen esiintynyt Mussolini yritti ensiksi todistaa, että hän ei omalla matkallaan ajattele eikä aja takaa minkäänlaisia salaisia aikomuksia. Mussolini lausui, että Italian fasismilla ja Saksan "kansallissosialismilla" ovat samat viholliset ja taloudellisella alalla Saksa ja Italia ajavat samoja päämääriä: taloudellisen autarkian aikaansaamista menestyksellisen sodan edellytyksenä. Kyynillisellä avomielisyydellä Mussolini vielä kerran tunnusti todeksi Italian interventsion Espanjassa.

Espanjan kysymys Kansainliitossa

Kansainliiton poliittisen komissin istunto

Geneve, 29 syysk. (TASS). Eilen illalla oli Kansainliiton kuudennen (poliittisen) komissin istunto, jossa jatkui keskustelu Espanjan kysymyksestä.

Ensimmäisinä esiintyivät Ranskan edustaja Delbos ja Englannin edustaja Elliot. Heidän puheensa oli omistettu "sekaantumattomuuspolitiikan" puolustukselle. He kumpikin kehoittivat uskomaan Englannille ja Ranskalle neuvottelujen edelleen jatkamisen Italian kanssa, eikä menettämään luottamusta siihen, että tilanne "voi muuttua paremmaksi".

Delbos tunnusti, että tosiasiassa sekaantumattomuussopimusta on monta kertaa rikottu. Kansainliiton sääntöjä, on hänen sanojensa mukaan, myöskin rikottu. Siitä huolimatta Delbos katsoo välttämättömäksi "sekaantumattomuuspolitiikan" säilyttämisen. Hän lupasi tehdä kaiken voitavansa, saadakseen aikaan "realisen sekaantumattomuuden" lähiaikoina odotettavissa Ranskan, Englannin ja Italian neuvotteluissa.

Englannin delegaatti Elliot kannatti puheessaan Delbosia.

Norjan edustaja Kot, lausui, että, vaikka "kansainväliseltä näkökannalta sekaantumattomuuspolitiikan arvokkuus on toteen näytetty", se ei ole kuitenkaan "edistänyt rauhan palautumista Espanjassa". Siitä huolimatta hän kieltäytyi Espanjan edustajiston vaatimuksen kannattamisesta ja lausui, että Kansainliiton "on kehoitettava sotivia puolia solmimaan välirauhan Espanjassa".

Itävallan, Unkarin ja Puolan edustajat kannattivat Ranskan ja Englannin edustajien esiintymistä. Meksikon edustaja Fabela ilmoitti suostuvansa Espanjan pääministerin Negrinin vaatimuksiin.

Tov. Litvinovin esiintyminen

Sen jälkeen esiintyi SSSR:n edustaja tov. Litvinov.

Puheensa alussa tov. Litvinov lausui, että hän on jo lausunut kantansa Espanjan kysymyksen johdosta Kansainliiton laajennetussa istunnossa, eikä katso tarpeelliseksi tehdä uutta laajempaa selitystä. Tämän vuoksi hän rajoittuu muutamiin käytännöllisiin huomautuksiin.

Kuinka kehittyivät tapahtumat Espanjassa? — asetti kysymyksen tov. Litvinov ja vastasi: pieni ryhmä upseereja ja kenraaleja nousi kapinaan Espanjan laillista hallitusta vastaan. Mikä oli toisten hallitusten velvollisuus kansainvälisen oikeuden mukaan? Ei ainakaan kapinallisten auttaminen laillista hallitusta vastaan, sillä kaikenlainen apu aseilla ja ihmisillä oli kansainvälisen oikeuden huutavaa rikkomista. Kapinallisten päämiehen tunnustaminen uuden hallituksen päämieheksi ei muuta asiaa, sillä muutoin jokainen kapina olisi voitu legalisoida tällä tavalla. Tämän kapinallisen "hallituksen" tunnustaminen on jo sellaisenaan interventsion veroinen.

Toisilla valtioilla oli täydellinen oikeus solmia kauppasopimuksia Espanjan hallituksen kanssa myöskin sotatarpeiden myynnistä. Siinä ei olisi ollut minkäänlaista lain rikkomista. Tältä kannalta otti kysymyksen Sovettihallitus. Siitä huolimatta sitä kehoitettiin olemaan antamatta apua niin lailliselle hallitukselle, kuin myöskin kapinallisille ja, vaikka se olikin verrattain vapaata lain tulkitsemista, — Sovettihallitus ei mennyt siihen yhteistoiminnan tähden toisten suurvaltojen kanssa yhteisessä pyrkimyksessä yleisen rauhan säilyttämiseksi.

Aivan alusta asti Sovettihallitus epäili sitä, että muutamat hallitukset, jotka ovat avoimesti tunnustaneet olevansa noudattamatta sopimusvelvollisuuksia, eivät tule noudattamaan sopimusta. Heti sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen kapinalliset avoimesti edelleenkin saivat suuria määriä sotatarpeita. Sovettihallitus kääntyi Lontoon komitean puoleen osoittaen sopimuksen rikkomisen, ja Lontoon komitea olisi silloin asian tutkimisen kautta päässyt varmuuteen ilmoituksen todenperäisyydestä. Oli asetettu kontrollisysteemi, mutta sekään ei auttanut: "vuoto" jatkui, kokonaisia divisioita, kokonaisia armeijoita täydessä aseistuksessa lähetettiin Espanjaan. Sen jälkeen tuli meri-interventsion, saartotilan ym. vuoro. Sekaantumattomuus, systeeminä, on kärsinyt vararikon.

Meille sanotaan, — jatkoi tov. Litvinov, — että sekaantumattomuuden päämääränä on rauhan säilyttäminen. Minä en kuitenkaan ole varma siitä, että rauha on saatu säilymään "sekaantumattomuudella" ja että rauha olisi tullut rikotuksi, jos olisi noudatettu toista, enemmän kansainvälistä oikeutta ja oikeudenmukaisuutta vastaavaa politiikkaa. Sekaantumattomuuden tuloksena kapinalliset saivat suurta apua, joka antoi niille mahdollisuuden jatkaa taistelua ja vallata suurimman osaa Espanjan aluetta, painaa väestö äärettömään orjuuteen ja kurjuuteen. Sodalta luuloteltuun säilymisen vuoksi, kieltämättä, uhrattiin Espanjan kansan intresseillä.

Eikö toinen politiikka olisi johtanut parempiin tuloksiin? Tov. Litvinov on vakuutettu siitä, että toisilla metodeilla olisi voitu saavuttaa effektiivinen sekaantumattomuus. Kun selveni, ettei sitoumuksia noudateta, olisi pitänyt varoittaa rikkojia, että elleivät he lopeta aseiden antamista kapinallisille, niin aseita tullaan lähettämään myöskin Espanjan hallitukselle paljon suuremmassa mitassa, kuin kapinallisille.

Silloin, sanoi tov. Litvinov, ne hallitukset, jotka ovat syyssä kansalaissodan pitkittymiseen, olisivat kääntyneet puoleemme pyynnöllä ryhtyä toimenpiteisiin sekaantumattomuuden noudattamisen turvaamiseksi ja silloin olisi saatu aikaan todellinen sekaantumattomuus. Jos jokaista kapinallisille annettua lentokonetta vastaan olisi Espanjan hallitukselle annettu kaksi lentokonetta, niin heti olisi saavutettu sekaantumattomuus, ei olisi ollut minkäänlaista sotaa ja olisi voitu pelastaa Espanjan kansa raskailta kärsimyksiltä, säilyttää Espanjan riippumattomuus ja nyt ei olisi edessämme Espanjan kysymystä.

Jollei olisi annettu apua kapinallisille, toisti tov. Litvinov, kansalaissota olisi loppunut muutaman kuukauden kuluttua.

Sovettihallitus, — lausui lopuksi tov. Litvinov, — samoin kuin myöskin Ranska ja Englanti, toivoo rauhan säilymistä ja samalla — Espanjan riippumattomuutta. Sen kanta eroaa niistä ainoastaan kysymyksessä metodista. Yksi metodi on jo koeteltu ja se on epäonnistunut. Nyt on koeteltava toista metodia. Yhdistyneinä kaikki yhdellä päämäärällä, me voimme säilyttää rauhan, mutta oikeudenmukaisuudelle, kansainväliselle laillisuudelle, Kansainliiton ihanteille perustuvan rauhan.

Tov. Litvinovin puhe sai osakseen voimakkaan suosionosoituksen.

Alvarez del Vayon puhe

Litvinovin jälkeen esiintyi Alvarez del Vayo.

Vastaten Englannin ja Ranskan edustajien esiintymisiin, Espanjan edustaja lausui, että "sekaantumattomuusilveilyn" säilyttämisessä piilevät suuret vaarat. Tätä "sekaantumattomuutta" rikotaan joka päivä ja yhä kyynillisimmissä muodoissa ja yhä laajemmassa mitassa.

"Espanjan kansa, — lausui del Vayo, — on koko ajan kärsinyt ennenkuulumatonta pilkantekoa sekaantumattomuuden yksipuolisesta noudattamisesta". Juoksuhaudoissa ovat saaneet surmansa tuhannet ihmiset. Joukoittain on kuollut siviiliväestöä, hävitetty Espanjan kaupunkeja, kulttuuriarvoja, ja sotaa ei ole vieläkään lopetettu. Nyt meiltä pyydetään uutta lykkäystä, samaan aikaan kun tilanne Espanjassa ei salli minkäänlaista lykkäystä. Sodan lokalisoimisen yritykset Espanjassa eivät ole myöskään mitään muuta kuin harhakuvitusta, sillä Espanjan maalla käydään kansainvälistä sotaa ja minä päivänä tahansa se voi saada yhä laajemmat mittasuhteet.

Lopuksi del Vayo lausui: "Espanjan kansa vaatii Kansainliiton sääntöjen periaatteiden noudattamiseen palautumista, kansainväliseen laillisuuteen palautumista. Kieltää siltä se, merkitsee ei ainoastaan Espanjan, vaan myöskin Kansainliiton uhraamista".

Del Vayon voimakas puhe sai osakseen myrskyiset suosionosoitukset.

Kapteeni I. T. JEREMENKON palkitsemisesta

SSSR:n Toimeenpanevan Keskuskomitean päätös.

SSSR:n Toimeenpaneva Keskuskomitea päättää:

Uljuuden ja erikoisen lentomestaruuden osoituksesta palkita kapteeni tov. **I. T. Jeremenko** Punaisen Lipun ordenilla.

SSSR:n Toimeenpanevan Keskuskomitean puheenjohtaja **M. Kalinin.**

SSSR:n Toimeenpanevan Keskuskomitean sihteeri **A. Gorkin.**

Moskova, Kreml, syyskuun 29 päivänä v. 1937.

Kansan vihollisia Kiestingin puolue- ja sovettielimissä

Kaikissa Kiestingin puoluejärjestöissä suurella tyydytyksellä rajonimme kommunistit ottivat vastaan NKP(b):n KK:n pääänenkannattajan ”Pravdan” kirjoitukset ”Porvarillisten natsionalistien äänitorvi” ja ”Vihollispesiä Karjalan sovettiaparaatissa”.

Näiden Karjalan kansan katalien vihollisten paljastuminen nostatti voimakasta vihaa ja suuttumusta rajonimme työläisten ja kolhosnikkojen keskuudessa kansan vihollisia, spioneja, porvarillisia natsionalisteja ja heidän apureitaan kohtaan.

Katalat kansan viholliset Saxman, Nevalainen, Pulkkinen, porvarilliset natsionalistit Kesälahti, Puonti, Salminen, Hartikainen ym. ja heidän apurit ja suosikit entinen puolueen rajonikomitean johto (Heikkonen, Steinmiller ja Konttinen) olivat tunkeutuneet rajonimme puolue-, sovetti- ja talousjärjestöjen johtoon.

Rajonimme johtavissa elimissä muodostui sellainen ”hyvien ystävien” perhekunta, ettei kukaan halunnut toisiaan kritikoida, elivät kaikessa rauhassa ja jatkoivat tuhotyötä ja porvarillis-natsionalistista politiikkaa.

Kombinaatin tirehtööri Saxman, nyt paljastettu kansan vihollisena oli puolueen rajonikomitean kirjoissa ”parhaimpia aktiiveja”. Saxman löysi rajonikomiteasta lämpimän paikan, häntä kaikin tavoin puolustivat Konttinen ja Steinmiller. Alhaalta tulevat signaalit siitä, että Saxman kavaltaa suuria summia yhteiskunnallisia varoja ja rakennuttaa kombinaattia tuholaisen tavoin peitettiin kaikki villasella.

Heikkonen, Steinmiller ja Konttinen komplektoivat puolueen rajonikomitean aparaatin poliittista luottamusta vailla olevista henkilöistä. Riittää todistukseksi se, että yhdestätoista rajonikomitean työntekijästä on enää jälellä ainoastaan yksi, näistä eroitettu puolueesta viisi.

Kesälahti ollessaan rajonin tpk:n puheenjohtajan tehtävässä, rikkoi räikeästi leniniläis-staliniläista kansallisuuspolitiikkaa. Hän asetti eri sovetti- ja talousjärjestöjen johtoon natsionalistisia aineksia ja salli työpalkan korottamista kansallisen prinsiipin mukaan.

V.v. 1935—1936 Heikkosen ja Pottojevin myötävaikutuksesta siirtyi Rukajärveltä porvarillisia natsionalisteja Puonti, Salminen ja Nevalainen Kiestingin rajoniin.

Pottojev henkilökohtaisella kirjeellä Heikkoselle esitti Puontia koopteerattavaksi Kiestingin rajonin tpk:n puheenjohtajaksi. Salminen komennettiin rajonikomitean instruktoriksi ja Nevalainen osuuskaupan hallinnon puheenjohtajaksi.

Nämä porvarillis-natsionalistiset ainekset koko toimintakaudella suorittivat myyräntyötä sovetti- ja talouselimissä.

Steinmiller ja Heikkonen komensivat erään Ossipovin Moskovaan yhteysosaston johtajien kursseille ja sinne lähettivät suosituksia, että mainittu Ossipov sai puolueen jäsenkirjan. Nykyään on Ossipov eroitettu puolueesta aktiivisen valkobandiitin poikana sekä siitä, että itse Ossipov vielä 1926 vuonna harjoitti kontrabandaa.

Puolueen rajonikomitean instruktorit Kirshin, Issakov ja Salminen, jotka on nyt eroitettu puolueesta, kulkiessaan komennuksilla kylissä, eivät lyöneet rikkaa ristiin kolhooseissa ja metsätyömailla natsionalististen ainesten paljastamiseksi. Rajonielimet eivät kiinnittäneet minkäänlaista huomiota siihen, että Kojo maksaa palkkaa venäläisille työläisille vähemmän kuin suomalaisille, ei pidetty minään sitä, että Ruvan metsäpunktille ei laskettu venäläisiä parakkeihin, vaan jopa eräitä perheitä lapsien kanssa sijoitettiin kuivaushuoneisiin ja että kieltäydyttiin venäläisille tovereille antamasta leipää jne.

Suominen opiskellessaan kirjeenvaihdon avulla leninismiä koetti aina syöttää porvarillisen Suomen natsionalistista politiikkaa kuulijoille. Hänen mielestään Venäjän proletariaatin taistelukokemukset eivät olleet mitään, mutta Suomesta hän löysi aina ”hyviä esimerkkejä”.

Rajonikomitean propagandisti Sainio propagandamatkoillaan selvitti väärin Korkeimman Sovetin vaaliasetusta. Hän selvittää, että uskonnollisilla lahkoilla on oikeus esittää kandidaatteja Korkeimpaan Sovettiin.

Kiestingin Kulttuuritalon toimintaan ovat jättäneet jälkensä porvarilliset natsionalistit. Natsionalisti Jaspi suoritti hajoitustyötä Kulttuuritalolla. Tämän tilalle asetettiin tunnettu porvarillinen natsionalisti Hartikainen, joka hajoitti kokonaisuudessaan Kulttuuritalon toiminnan. Sinne pesiytyivät kaikki rajonin epäluotettavat ja rappeutuneet ainekset. Juopottelu ja reuhastelu oli Kulttuuritalolla korkeimmillaan, väestö alkoi vieraantua Kulttuuritalolta. Tämän tilanteen parantamiseksi esitettiin Kulttuuritalon johtoon kolmas natsionalisti, rappeutunut, moraaliton juopporetku Salminen, joka ei pannut rikkaa ristiin toiminnan vilkastuttamiseksi, vaan joka päivä juopotteli ja hajoitti lopunkin toiminnan.

Näiden suursuomalaisten natsionalistien juuret ovat painuneet Kulttuuritalon johtoon niin syvälle, että Kulttuuritalolla esiintyy näyttämöllä jopa vastavallankumouksellistakin ohjelmistoa. Esimerkiksi elokuun 18 päivänä v. 1937 esitti Kulttuuritalo kuvaelman ”Yökausi lahdella”, joka osoittautui vastavallankumoukselliseksi porvarilliseksi kuvaelmaksi.

Kansan vihollisen poika Saxman Yrjö ollessaan soittokunnan johdossa Kulttuuritalolla, soitti Suomen ”Maamme hymnin”.

Uusi Kulttuuritalon johtaja tov. Nikitin antautui näiden natsionalistien (Susi, Kurkinen ym.) vaikutuksen alaiseksi ja päästi näyttämölle porvarillisen natsionalistisen kuvaelman.

Susi, joka jostakin hommasi kappaleen, sommitteli porvarillisen Suomen isänmaallisen musiikin kuvaelmaan ja niin sitä esitettiin muka ”klassillisena”.

Kurkinen, joka on valistusosaston taholta kiinnitetty Kulttuuritalon toiminnan kontrolliksi, erikoisesti ylistellen puolusti tätä vastavallankumouksellista esitelmää ja suositteli sitä näyttämölle asetettavaksi. Nämä henkilöt saattoivat harhaan näytelmän johtajan Henelin, joka sitten johti kappaleen teknillisen puolen.

Lopuksi on mainittava Kiestingin kansanoikeudesta. Kansan tuomari Tuomainen jatkuvasti räikeästi rikkoi kansallisuuspolitiikkaa. Hän antaa tuomion samanlaisesta rikoksesta suomalaiselle 3 kuukautta ja venäläisille 8 vuotta. Tuomaisen rinnalla kansanoikeuden sihteerinä työskenteli kansan vihollisen poika, Saxman Yrjö, joka nyt on paljastettu vastavallankumouksellisena aineksena.

Nämä tosiasiat osoittavat, että rajonimme kaikissa laitoksissa ylhäältä alas asti ovat pesiytyneet kansan viholliset, trotskilais-buharinilaiset porvariston asian ajajat.

Nämä paljastetut kansan viholliset ovat vasta osa keskuudessamme epäilemättä vielä paljastamattomien vihollisainesten joukosta, jotka on välttämätön paljastaa ja juuria pois.

Kiestingin rajonin tpk:n apparaatissa, aina selsovetin työntekijöihin saakka ovat pesiytyneet meille vieraat ainekset. Lespromhoosin, railesprodtorgin aparaatit vaativat nopeaa suursiivousta.

H. Kannojev.

Koutajärvenpään kolhosnikat ja palveluskuntalaiset ”Pravdan” lehtikatsauksesta

Luettuamme ”Pravdan” lehtikatsauksen ”Porvarillisten natsionalistien äänitorvi” me Koutajärvenpään kolhosnikat lausumme mitä suurimman vihamme Karjalan kansan pettureita Irklisiä, Bushujevia, Hyppöstä, Hosinia, Arhipovia, Nikoljskia, Polinia, Ventoa ym. fasismin agentteja ja heidän apureita kohtaan, jotka olivat pesiytyneet Karjalan sovettiaparaattiin ja puoluejärjestöön ja jotka halusivat palauttaa meidän sovettimaahamme fasistijärjestelmän, sekä myydä Karjalan työtätekevät Suomen ja Saksan fasisteille. Me Koutajärvenpään kolhoosilaiset, työläiset ja palveluskuntalaiset vaadimme kaikkein korkeinta rangaistusta tällaisille fasistisille, trotskilaiszinovjevilaisille spioneille.

Me kolhoosilaiset, vastaukseksi saksalais-suomalaisten bandiittien ja niiden apurien tuhotekoihin, lupaudumme täyttämään syyskalastuksen 130 prosentilla Lokakuun XX vuosijuhlaan mennessä. Lupaudumme myöskin kohottamaan poliittista tasoamme ja kiinnittämään suuremman huomion Osoaviahimin työhön, joka on meille erikoisen tärkeä joka hetkellä, koska elämme rajaseutualueella.

Kokouksen puolesta U. Jokinen.

Kansan vihollisten suosijat raivoissaan

Puutosin rajoni vuodesta vuoteen jättää talous-poliittiset tehtävänsä täyttämättä. Rajonin maatalouden ovat halvaannuttaneet tuholaiset. Kaiken tämän syynä on rajonin puoluejohdon opportunistinen käytäntö. Näin kirjoitettiin Karjalan aluelehdistössä syyskuun 4 päivänä kirjoituksessa ”Vararikon kärsinyt johto”.

Kuinkas Puutosin rajonikomitean johtajat reageerasivat aluelehdistön signaaliin. Kirjoituksen ”Vararikon kärsinyt johto” rajonikomitean sihteeri Aleksejev ja Varakin ottivat vastaan pistimin. Samana päivänä, saatuaan lehden, jossa oli julkaistu tämä kirjoitus rajonin johdosta, rajonikomitean sihteerit asettivat kysymyksen rajonikomitean byrossa. Mutta tämä ”arhioperatiivisuus” oli heille tarpeen ei oikeisto-opportunistisen käytännön vyyhdin selvittämiseksi, vaan diplomaattisilla kieroiluilla saadakseen sotketuksi asian ja hämätä oman osuutensa kansan vihollisten suosimisessa ja oikeistolaisten sovettivastaisen bandin tuholaistoiminnan sallimisessa. Kas tässä riidattomia tosiasioita, jotka täydellisesti todistavat oikeaksi tämän johtopäätöksen.

Rajonikomitean byro istunnossaan syyskuun 4 päivänä, jossa asetettiin kysymys aluelehdistön kirjoituksesta, ei käsitellyt tätä kirjoitusta sisältöönsä nähden, vaan otti puoluevastaisen kannan, tahallisesti hämäten puutteellisuudet ja bolshevistisen itsekritiikin tukahduttamisen tapaukset, jotka jo olivat ajaneet bolshevistisen itsekritiikin muutoinkin taka-alalle Puutosin rajonissa. Rajonikomitean byro rajoittui siihen, että heti lähetti rajonikomitean ensimmäisen sihteerin Aleksejevin Aluekomiteaan käsittelemään muodostunutta tilannetta. Tämän delegaatin tehtävänä oli kaikin mahdollisin keinoin saada ”kumotuksi” ”Krasnaja Karelijan” kirjoitus rajonin johdosta ja antaa opetus kirjoittajille, jotka rohkenivat kritikoida rajonin johtoa.

Saavuttuaan Petroskoihin, rajonikomitean sihteeri Aleksejev vaati Aluekomitean byron pikaista koollekutsumista ”parjaavan” kirjoituksen käsittelemiseksi. Mutta saamatta kuitenkaan myönteistä vastausta, raivostunut sihteeri heti matkusti takaisin Puutosiin. Täällä hän, vetäytyen syrjään jokapäiväisestä työstä, useimman päivän kirjoitteli salaisia kirjeitä puolueen Aluekomitealle. Mistä kysymyksistä vararikon kärsinyt diplomaatti Aleksejev kirjoitteli? Hän kirjoitteli vanhoista ansioistaan, säälimättömästä taistelustaan kansan vihollisia vastaan, Aluekomitean huonosta ohjauksesta, muka hankauksesta Aluekomitean instruktorin tov. Maksimovin kanssa ja, paljon muusta, vaan ei asian sisällöstä, ei vaan rajonin johdon oikeisto-opportunistisesta käytännöstä.

— Tosin on ollut muutamia virheitä, — tunnusti lopussa Aleksejev, mutta siinäkin hän korjaa itseään.

— Täytyy tunnustaa — huudahtaa Aleksejev, — että tänä aikana ja varsinkin v. 1937 rajonin kolhoosit ovat saaneet taloutensa kuntoon (?!)

Kolhooseissa on järjestys! huudahtaa rajonikomitean vararikon kärsinyt johtaja Aleksejev. Mutta tuholaisuus, mikä on halvaannuttanut rajonin maatalouden, saattanut kolhosnikkain työpäivän pieneksi? Siitä Aleksejev vaikenee. Hänellä ei riitä rohkeutta tunnustaa virheitänsä, rajonikomitean poliittista huolettomuutta, jonka johdosta niin vapaasti voi isännöidä rajonissa oikeistolaisten sovettivastainen fasistibandi, joka valmisti kapitalismin restauratsiota Sovettiliitossa.

Rajonikomitean sihteerin diplomaattiset kieroilut eivät päättyneet kehuilevan deklaratsion laatimiseen ja Petroskoin matkaan. Rajonikomitea itsepintaisesti ei tahtonut julkaista rajonilehdessä ”Krasnaja Karelijan” kirjoitusta vararikon kärsineestä rajonin johdosta, eikä ”Pravdan” materiaaleja Karjalasta. Tässä tarkoituksessa rajonikomitea lähetti lehden toimittajan tov. Nikonovin komennukselle. Tämän tuloksena ”Krasnaja Karelijan” ja ”Pravdan” kirjoitukset tulivat julaistuiksi rajonilehdessä vasta syyskuun 15 ja 16 päivinä.

Pitkään aikaan ”Krasnaja Karelijan” ja ”Pravdan” ainehistoa ei käsitelty myöskään puolueen perusjärjestöissä, puhumattakaan niiden käsittelemisestä rajonin työtätekevien laajojen joukkojen keskuudessa. Rajonikomiteankin perusjärjestö käsitteli tämän ainehiston vasta 20 päivän jälkeen niiden julkaisemisesta. Lespromhoosin, rajonin tpk:n ja monissa muissa puolueen perusjärjestöissä tämä ainehisto käsiteltiin muodollisesti, ilman kritiikkiä ja välttämättömiä poliittisia johtopäätöksiä. Petroskoissa ollut rajonikomitean sihteeri antoi määräyksen kutsua syyskuun 14 päivänä koolle rajonikomitean pleenumin, jossa oli aikomus käsitellä ”Pravdan” ainehisto Karjalasta. Mutta pleenumi ei kuitenkaan kokoontunut, sillä juuri Petroskoista saapunut rajonikomitean sihteeri Aleksejev matkusti heti Petroskoihin takaisin. Pleenumin asemesta Aleksejev käski kutsumaan koolle rajoniaktiivin neuvottelun, jonka osanottajille hän lähtönsä edellä antoi seuraavat ohjeet:

— Jos käsittelette myöskin ”Krasnaja Karelijan” kirjoituksen, niin ottakaa huomioon, että kirjoitus on kirjoitettu Nikoljskin edessä liehittelevän Aluekomitean instruktorin Maksimovin antaman ainehiston mukaan. Sitäpaitsi Aleksejev varoitti, ettei aktiivi unohtaisi mainita rajonin saavutuksista.

Me emme tiedä kuinka paljon on perää rajonikomitean sihteerin Aleksejevin väitteessä, että Maksimov on liehitellyt Nikoljskin edessä, mutta yksi on selvää, ja se on se, että tällä kertaa Aleksejevin ei onnistunut sulkea rajoniaktiivin suuta. Aktiivi oikein tuomitsi Aleksejevin esiintymisen, joka oli suunnattu itsekritiikin tukahduttamiseen ja työssä olevien puutteellisuuksien hämäämiseen. Aktiivi tunnusti ”Krasnaja Karelijan” kirjoituksen oikeaksi ja lausui epäluottamuksen rajonikomitean sihteereille Aleksejeville ja Varakinille, jotka sallivat oikeisto-opportunistista käytäntöä rajonin johtamisessa.

Mutta syyskuun 16 päivänä Petroskoista saapui Puutosin rajonin ”kauhu” Aleksejev. Hän nosti jaloilleen miltei koko rajoniaktiivin.

— Hajoittivat puoluejärjestön ... Uskoivat liehittelijää Maksimovia ... Minä en salli sellaista epäjärjestystä — huusi rajonikomitean työntekijöille raivostunut Aleksejev.

Syyskuun 16 päivänä oli rajonikomitean byron ylimääräinen istunto. Tätä istuntoa Aleksejev käytti rajonikomitean työntekijöiden ”valmistamiseksi” syyskuun 18 päivänä kokoontuneeseen rajonikomitean pleenumiin. Ja niinpä kävikin. Rajonikomitean instruktoritkin Nifajev, Rudakov, Kirikov ym., jotka vielä kaksi päivää sitten oikein kritikoivat rajonikomitean virheitä, tämän ”valmistuksen” jälkeen periaatteellisesti muuttivat katsantokantansa ja muuttuivat kaksinaamaisiksi. Pleenumissa he äänestivät aktiivin ”väärän” päätöksen peruuttamisen puolesta, joka oli muka tehnyt ”väärät” johtopäätökset rajonikomitean johdon suhteen.

Pleenumi teki suuren virheen, jättäen paljastamatta opportunistit, itsekritiikin tukahduttajat ja kansan vihollisten suosijat Aleksejevin, Varakinin ym. Silmien lumeeksi pleenumi kirjoitti päätöksissään:

”Todeta, että rajonikomitean byro ja sen sihteerit ovat tehneet törkeitä poliittisia virheitä, jotka objektiivisesti ovat muodostuneet oikeisto-opportunistisen käytännön ilmaisuksi työssä ... Näin ollen, rajonikomitean sihteerit t.t. Aleksejev ja Varakin ansaitsevat poliittisen luottamuksen ja pleenumi katsoo mahdolliseksi jättää heidät edelleenkin rajonikomitean sihteereiksi”.

Tällaisessa liberaalisessa hengessä on kirjoitettu pleenumin koko resolutsio, joka ei kykene mobilisoimaan puoluejärjestöä ja puolueettomia joukkoja tuholaisuuden jälkien mitä pikemmin likvidoimiseen.

Rajonikomitean päätöksien periaatteettomuus ja itsekritiikin puuttuminen niissä, samoin kuin puolueen perusjärjestöjen päätökset eivät ole satunnaisia. Rajonikomitean sihteerit Aleksejev ja Varakin, jotka joka paikassa lörpöttelevät valppaudesta, bolshevistisesta itsekritiikistä, kasvattavat puoluejärjestöä sovitteluhengessä kansan vihollisia kohtaan. Itse he ovat innokkaita itsekritiikin tukahduttajia. Tässä kaikkein tuorein esimerkki:

Kun rajonilehden toimittaja tov. Nikonov esiintyi lehdessä räikeällä kritiikillä pleenumin opportunistisia päätöksiä vastaan, rajonikomitean sihteerit hyökkäsivät hänen kimppuunsa tuhman itsepäisen innostuksella.

— Aiotte hajoittaa puoluejärjestön ... Heititte haasteen rajonikomitean johdolle ... Käytätte sanomalehteä yksilöpyyteisiinne ... parjaatte sihteerejä ...

Näin hihkui puoluekokouksessa raivostunut Aleksejev. Mutta vasta hiljattain, salatakseen todellisen naamansa itsekritiikin tukahduttajana, hän nimitti rajonilehteä hampaattomaksi.

On ollut sellaisiakin itsekritiikin tukahduttamisen huutavia tapauksia, jolloin Aleksejev kahdesti kielsi lespromhoosin puoluejärjestön käsittelemästä yleisessä puoluekokouksessa lespromhoosin tirehtöörin Malyshevin asian, joka on ympäröinyt itsensä kansan vihollisilla.

Kommunisti Tatarinov on kymmeniä kertoja pyytänyt rajonikomitealta apua, ilmoittaen, että kolhoosissa isännöivät tuholaiset, mutta rajonikomitean sihteerit Aleksejev ja Varakin eivät kiinnittäneet minkäänlaista huomiota Tatarinovin signaaleihin. Tämän jälkeen Tatarinov oli pakoitettu kirjoittamaan valituksen Moskovaan Mihail Ivanovitsh Kalininille.

Rajonikomitean byron miltei kaikissa päätöksissä sekä pleenumien päätöksissä puhutaan rajonikomitean sihteerin Aleksejevin säälimättömästä taistelusta kansan vihollisia vastaan. Sanotaan, että hän on kristallinpuhdas, kivenkova bolsheviki, että hänellä ei ole milloinkaan ollut eikä ole minkäänlaista yhteyttä kansan vihollisten kanssa. Että Aleksejev on jo puhdistanut Puutosin puoluejärjestön luokkavieraista ja sovettivastaisista aineksista.

Me emme tiedä kuinka säälimättömästi Aleksejev on aikaisemmin taistellut kansan vihollisia vastaan, mutta on selvä, että nykyään hän on ympäröinyt itsensä kaikenlaisilla spionihylkiöillä, poliittista luottamusta ansaitsemattomilla ihmisillä. Rajonikomitean toisena sihteerinä työskentelee eräs Varakin, jolla on ollut kiinteä yhteys vastavallankumouksellisten spionien Logunovin, Artemjevin, Eglitin ym. kanssa. Varakin, samoin kuin rajonikomitean ensimmäinenkin sihteeri Aleksejev on aivan viime päiviin asti pitänyt puolueen riveissä oikeistolaisten sovettivastaisen tuholaisbandin apuria rajonin tpk:n entistä puheenjohtajaa Tarasovia.

Rajonikomitean instruktorina työskentelee eräs Kustov, joka on ollut läheisessä yhteydessä vastavallankumouksellisen Osinin kanssa. Rajonikomitean instruktorin Rudakovin asunnossa asui hänen vaimonsa sisar, joka harjoitti vastavallankumouksellista toimintaa.

Luokkavierailla, sovettivastaisilla aineksilla, kansan vihollisilla ovat saastuneet myöskin rajonin peruspuoluejärjestöt. Kansan viholliset ovat tunkeutuneet myöskin talous-, sovetti- ja yhteiskunnallisiin järjestöihin. Sisämaankaupan kansankomissariaatin valtuutettuna työskentelee puoluejäsenkirja taskussa huijari Tshikin, — juoppo, jolla on ollut läheinen yhteys kansan vihollisen Akulovin kanssa. Railesprodtorgin päällikkönä on eräs Frolov, joka on yhteydessä kansan vihollisen Sudnikin kanssa. Rajonin talonpoikaiskoti on annettu luokkavieraan Galyshevan haltuun, joka piti yhteyttä kansan vihollisten Mutsenekin, Sokolovin ym. spionihylkiöiden kanssa. Käyttäen hyväkseen rajonikomitean johdon poliittista sokeutta, tämä Galysheva on vieläkin puolueen riveissä.

Rajonikomitean sihteeri Aleksejev piti itse yhteyttä kansan vihollisen Rodionovin kanssa. Kaikki nämä tosiasiat puhuvat siitä, että Puutosin rajonikomitean johto ei ansaitse poliittista luottamusta eikä kykene johtamaan rajonia.

A. UITTAJA.

Spionien ja diversanttien departementti

Saksan fasistisen puolueen ulkomaisten järjestöjen spionitoiminta

Hiljattain päättyi Saksan fasistisen puolueen ulkomaisten järjestöjen edustajakokous, jossa olivat läsnä 548 ulkomaisen ryhmän edustajat. Saksan fasistisen puolueen (AO) ulkomaisiin järjestöihin muodollisesti kuuluvat ulkomailla asuvat Saksan fasistisen puolueen jäsenet. Näiden järjestöjen johdossa on tunnettu spioni Bole, joka oli aikanaan karkoitettu Englannista spionitoimintansa johdosta. Helmikuussa ulkomaisten järjestöjen johto oli yhdistetty ulkoministeristön koneistoon osaston oikeuksilla ”erikoisine tehtävineen”. Osaston johtajaksi oli määrätty samainen Bole.

Fasistisen puolueen ulkomaisten järjestöjen johto muodostuu neljästä osastosta. Ensimmäinen osasto johtaa Saksan fasististen järjestöjen toimintaa Englannissa, Ranskassa, Espanjassa, Portugalissa, Belgiassa, Luxenburgissa, Hollannissa, Algeriassa, Tunisissa, Espanjan ja Ranskan Marokossa sekä Atlantin valtameren saarilla. Toinen osasto — Tshekkoslovakiassa, Rumaniassa, Jugoslaviassa, Bulgariassa, Maltan saarella, Albaniassa, Kreikassa, Turkissa, Syyriassa, Palestiinassa, Egyptissä, Iranissa, Irakissa ja Afganistanissa. Kolmas osasto — Sveitsissä, Italiassa, Itävallassa ja Unkarissa. Neljäs osasto — muissa maissa.

Nykyään on muodostettu erikoinen osasto, jonka tehtävänä on johtaa fasististen järjestöjen toimintaa satamissa. Kuten edustajakokouksessa osoitettiin, satamissa olevia fasistisia ryhmiä lasketaan olevan kaikissa maissa 1.079 ryhmää.

Ulkomailla toimivat ja Bolen määräysvallan alla olevat fasistiset järjestöt maskeerautuvat kaikenlaisten ”puolueettomien” järjestöjen nimityksillä: saksalaisten polkupyöräilijäin liitto, turistien byro, ylioppilaiden liitto, saksalaisten naisten liitto, saksalaisten lääkärien liitto jne. Faktillisesti Bolen määräysvallan alla toimivat ei ainoastaan salaiset fasistiset järjestöt, vaan myöskin saksalaiset konsulivirastot, kauppakamarit ja muut legaaliset järjestöt. Bolelle on alistettu myöskin ”ulkomaan instituutti” Stuttgardissa ja ”Saksalainen academia” Münchenissä, jotka ”tieteellisen” työn muodossa keräävät taloudellisia, tilastollisia ja muita tietoja toisista maista, valmentavat spionikaadereita jne. Saksan fasistisen puolueen ulkomaiset järjestöt toimivat yhdessä saksalaisen salapoliisin (Gestapon) kanssa ja ovat faktillisesti sen alaosastoja. Gestapo laajasti käyttää näitä järjestöjä spioni- ja hajoitustyössään, uusien spionien värväyksessä jne.

Ulkomailla olevat fasistiset järjestöt suorittavat pääasiallisesti seuraavaa työtä: avointa poliittista ja taloudellista spionaashia, reservien valmennusta ulkomailla, fasistista propagandaa ja, lopuksi, Saksan fasismin taistelujoukkueiden valmennusta eri maissa.

Turistien ominaisuudessa Bolen agentit kiertelevät eri maissa, varsinkin Tshekkoslovakian, Ranskan, Belgian ym. maiden rajapiireissä, valokuvailevat tärkeimpiä sotilaskohteita, yrittävät ottaa selvää rajavarustuksista, silloista, jokien yliajoista. Stuttgardin ”ulkomainen instituutti” lähettää agenttejaan muka yhteyden aikaansaamiseksi erilaisten ulkomaalaisten tieteellisten järjestöjen kanssa, mutta todellisuudessa ne keräävät tietoja tärkeimmistä sotateollisuuslaitoksista, niiden valmistamien tuotteiden laadusta ja määrästä jne. Hiljattain tämä instituutti lähetti Saksan rajalla olevien Tshekkoslovakian alueiden kaikkien kaupunkien kunnallishallinnoille, teollisuus- ja kauppaliikkeiden johtajille ja yksityisille henkilöille kyselykaavakkeen, jossa ”tieteellisen mielenkiinnon” lipun alla yritti saada kyselynsaaneilta Saksan tiedustelulaitokselle tärkeitä tietoja. Tässä instituutissa hiljattain saivat kolme kuukautta kestäneiden ”kauppa-agenttien kurssivalmennuksen” 600 henkilöä. Kv:n elokuun 29 päivänä ”Deutsche Folkszeitungin” julkaiseman tiedonannon mukaan, nykyään näitä ”kurssilaisia” valmistetaan ulkomaille lähetettäväksi. On helppo arvata, minkälaista ”kauppatoimintaa” ne tulevat harjoittamaan ulkomailla.

Ruotsissa hiljattain paljastettiin Saksan tiedustelulaitoksen spionijärjestö, johon kuuluivat ”saksankielen opettajat”, jotka sinne oli komentanut Münchenin ”saksalainen academia”. ”Saksan kielen opiskelupiirien” lipun alla nämä agentit järjestivät Ruotsissa kokonaisen spionipesäkkeiden verkoston.

Saksan fasistisen puolueen ulkomaisissa järjestöissä lasketaan olevan lähes 30.000 jäsentä. Saksan fasismi järjestää ”paikallisia ryhmiä” ja ”tukiryhmiä” koko maailman kaikissa tärkeimmissä teollisuus-, satama- ja strategisissa keskuksissa. Kuten aikakausjulkaisu ”Rundschau” tiedoittaa, Stuttgardin edustajakokouksessa selveni, että fasististen interventtien merirosvoteot Välimerellä olivat suoritettu eri satamissa olevien Saksan fasismin spioniryhmien avulla, joissa ne seurasivat höyrylaivojen saapumista ja lähtemistä.

Saksan fasistisen puolueen ulkomaisten järjestöjen osastolla on alaosastojensa kautta kiinteä yhteys eri maiden paikallisten fasististen puolueiden ja järjestöjen kanssa. Saksan fasistien johdolla toimii, esimerkiksi, Genleinin sudetilais-saksalainen puolue Tshekkoslovakiassa. Tämä puolue on itseasiassa Saksan fasistisen puolueen haaraosasto. Itse Genlein on Stuttgardin ulkomaisen instituutin yhteydessä olevan ”keski-Europan byron” puheenjohtaja. Genleinin puoluetta finansseeraa ja varustaa aseilla Saksan fasismi, luottaen siihen, kuten omaan agentuuriinsa hyökkäyksen alkaessa Tshekkoslovakiaa vastaan.

Saksan fasismin yhteydet agenttiensa kanssa Itävallassa ja Unkarissa, jossa se kannattaa itävaltalaisia ja unkarilaisia hitleriläisiä, ovat yleisesti tunnettuja. Tämän agenttuurinsa avulla se yritti jo järjestää näissä maissa kapinoita (v. 1934 Itävallassa, maaliskuussa 1937 Unkarissa). Tunnettu on myöskin Saksan fasismin kiinteä yhteys fasististen järjestöjen (”Rautaisen kaartin”) kanssa Rumaniassa, ”Sborin” ym. kanssa Jugoslaviassa.

Dokumenttaalisesti on todettu Saksan fasismin osuus fasistisen kapinan järjestämiseen Espanjassa.

SSSR:ssä on Gestapolla, Saksan fasismilla myöskin ollut oma agenttuurinsa trotskilais-buharinilaisten spionien ja murhaajabandin ominaisuudessa. Nämä inhoittavat fasismin palkkarengit, käyttäen hyväkseen heitä kohtaan osoitettua luottamusta, petoksella ja kaksinaamaisuudella harjoittivat tuho- ja ilkitöitään missä voivat, ja valmistivat iskua maamme selkään fasististen laumojen hyökätessä meitä vastaan. Trotskilais-buharinilainen spionibandi teki kauppaa synnyinmaamme eduista, suostuen ”luovuttamaan” Saksan fasismille Sovetti-Ukrainan ja Japanin imperialismille Sovetti-Primorjen. Sovettitiedustelu on paljastanut tämän SSSR:ssä häärineen inhoittavan agentuurin ja tehnyt tyhjäksi sen katalat suunnitelmat.

Mutta kuitenkin, kuten hiljattain kirjoitti ”Pravda”, sodan valmistelun voimistumisen yhteydessä on Nürnbergissä hiljattain päättyneen Saksan fasistien edustajakokouksen jälkeen odotettava Gestapon ja sen agenttien aktiivisuuden kasvua, joka on suunnattu erikoisesti SSSR:ää vastaan.

Sovettitiedustelu, joka on saavuttanut loistavia tuloksia Gestapon agenttien paljastamisessa, kykenee kaikkien sosialistisen synnyinmaamme rehellisten kansalaisten avulla puhdistamaan Sovettiliiton fasistisista hylkiöistä ja niiden agenteista.

Paitsi spionaashia ja fasismin reservien valmennusta ulkomailla, Saksan fasismin ulkomaiset järjestöt yhdessä Gestapon kanssa ja sen avulla suorittavat voimaperäistä fasistista propagandaa. Ne saavat siihen tarkoitukseen suuria summia Saksasta, jotka käyttävät sanomalehtien, sanomalehtimiesten, poliittisten toimihenkilöiden ym. lahjomiseen. Fasistit yrittävät ulottaa vaikutuksensa radioon ja kinoon, huomattavassa määrässä levittävät kirjasia ja lentolehtisiä, joita julkaistaan Saksassa niiden maiden kielillä, joissa niitä levitetään. Tätä varten toimii Hampurissa erikoinen kustannusliike ”Soihtu”. Elokuun alussa tämä kustannusliike lähetti maksutta suuren määrän kirjoja ja lentolehtisiä, joissa propageerataan Saksan fasismin ”aatteita”.

Tämän ohessa fasistisen puolueen ulkomaiset järjestöt perustavat myöskin Saksan fasismin taistelujoukkueita ulkomaille. Miltei kaikilla Saksan fasismin ulkomaisilla ryhmillä ovat omat ryntäysjoukkonsa, joissa säännöllisesti harjoitellaan sotataitoa. Sitäpaitsi, ulkomaiset ryhmät värväävät muissa maissa, varsinkin Puolan ja Tshekkoslovakian raja-alueilla siellä asuvia saksalaisia ja lähettävät niitä Saksaan muka maataloustöihin. Todellisuudessa ne saavat siellä sotilas- ja ”ideoloogisen” valmennuksen erikoisilla leireillä ja sen jälkeen matkustavat takaisin Gestapon agentteina.

Tshekkoslovakiassa ilmestyvä sanomalehti ”News Forfärts” tiedoittaa elokuun 29 päivältä, että Saksan fasismi pakoittaa kaikki Belgiassa asuvat Saksan kansalaiset kirjoittamaan lapsensa hitleriläisen nuorison järjestöihin. Tämän puolisotilaallisen järjestön osastoja on Brüsselissä, Antverpenissä, Ostendessa, Genthissä ym. kaupungeissa. Näissä joukko-osastoissa kerta viikossa suoritetaan käytännöllisiä sotilasharjoituksia, ja joka vuosi järjestetään suuria manöövereita. Samanlainen tilanne on myöskin Tshekkoslovakiassa. Genleinin puolueen niinsanotuissa ”sotilasurheiluosastoissa” on lähes 60.000 jäsentä. Faktillisesti tämä on Saksan armeijan reservi Tshekkoslovakian pohjois- ja luoteisosissa.

Näinollen, Saksan fasistisen puolueen ulkomaiset järjestöt, jotka toimivat kiinteässä yhteydessä Gestapon kanssa, muodostavat ulkomailla saksalaisia spionikeskuksia, häikäilemättömän hajoitustyön keskuksia, joiden toiminta on suunnattu uusien sotien provosoimiseen. Näiden Saksan fasismin agenttien paljastaminen ja niiden toiminnan lopettaminen on kaikkien, rauhan säilymisestä intreseerattujen valtioiden mitä tärkein ja tähteellisin tehtävä.

Ajettava pois entisen kauppiaan poika Rukajärven raiposta

Rukajärven raipon puheenjohtajana työskentelee Petrovskin rajonista Porajärven kylästä entisen kauppiaan poika Nikolai Kurkojev. Hän on saanut valmennuksen sovettityöntekijäin kursseilla, mutta kumminkaan ei hän mennyt sovettityöhön v. 1934, vaan entisen Karjalan Tpk:n puheenjohtajan Arhipovin suosittelusta hän meni kauppa-alalle. Ja nyt elokuussa asetti Karpotrebsojus hänet raipon puheenjohtajaksi.

Kurkojev käyttää hyväkseen sukulaisuutta ja kuomalaisuutta. Hyvin usein tapahtuu niin, että raipon varastosta hyville juoppo- ja seurustelukavereille myydään sellaisia tavaroita, kuten esim. hyviä poksinahkasaappaita, polkupyöriä ym. tärkeitä teollisuustuotteita. Sieltä käyvät ostamassa Buslov, Anisimov ja Ushakovin vaimo sekä raivnutorgin työntekijän vaimo Tyyne Välke. Kooperatiivin ja Rukajärven ruokalan asiat ovat aivan epäkunnossa. Ruokala on likainen ja epäjärjestyksessä. Siellä Kurkojev hyvin usein kehuskelee humalassa, ettei muka hän osaa karjalankieltä, vaan hänen äidinkielensä on venäjän kieli. Tämä on hyvä, että Kurkojev taitaa meidän johtajiemme Leninin ja Stalinin kielen, mutta ei pidä myöskään halveksia paikkakunnan kieltä.

Keväällä kun Ondrosenvaaran Orssin ruokalasta vajauksen takia eroitettiin työstä eräs nainen nimeltään Tosja, niin Kurkojev ilman minkäänlaista todistusta otti tämän yhteiskunnallisten varojen kavaltajan töihin, koska tämä oli hänen hyvä tuttavansa. Samainen Kurkojev mädännytti 4—5 tuhannen ruplan arvosta kaloja, jotka syötettiin kolhoosin sioille.

Myöskin kaupanhoitajana työskentelee Anni Sergejeva, jonka luona käy koko sukulaispiiri kaupassa. Hänen veljensä vaimolle kaupasta annettiin lainaksi, eli vähittäismaksulla puku, sekä viime talvena talvipaltto. Ei Kurkojev näihin asioihin tartu tosi teolla, koska itse harjoittaa samaa työtä.

Elämäntavoiltansa Kurkojev on tunnettu juoppo ja hänessä on sellaisia tapoja, jotka eivät sovi sovettikansalaiselle, mutta entiselle kauppiaan pojalle ne on läheisiä.

Rajonielimien on tartuttava tähän asiaan ja poistettava entisen kauppiaan poika sovettikaupan systeemistä ja tilalle saatava sellainen henkilö, joka järjestää kaupan mallikelpoiseksi ja samalla nykyajan vaatimuksia vastaavaksi.

Puolueorganisaattorin törkeätä menettelyä

Repolan rajonin kolhoosi "Bolshevikin" maitotavarafarmin johtajana työskentelee paikkakunnan puc.ueorganisaattori M. M. Tergujeva, jolta jokainen kolhosnikka sekä paikkakuntalainen odottaa esimerkkiä, niinkuin kuuluisi kulttuuriselta puolue- ja joukkotyöntekijältä ainakin, oikeata bolshevistista suhtautumista työhön ja joukkoihin, mallikelpoista organisoimistyötä ja luokkavalppautta. Mutta Tergujevalta näkevät kolhosnikat päinvastaista. M. M. Tergujeva suhtautuu huonosti ohjauksensa alaisena oleviin kolhosnikkoihin, esimerkiksi karjakkoihin. Hän ei anna heille ohjeita, vaan kiroilee ja nimittelee heitä mitä pahimmilla rivonimillä.

Tergujevan pitäisi huolehtia myöskin jokaisen työpäivän ja tunnin merkitsemisestä karjakolle työkirjaan, mutta hän v. 1936 on jättänyt useita päiviä merkitsemättä ja samaa jatkuu myöskin v. 1937, huolimatta yleisen kokouksen antamasta varoituksesta.

Tällaisesta Tergujevan menetelmästä kirjoitettiin Repolan rajonin tpk:n puheenjohtajalle ja kopio lähetettiin prokuratuuriin mutta vastauksetta. Tämän asian käsitteli NKP(b):n kandidaattiryhmän kokous, joka sai Tergujevan mielen niin kuohumaan, että sen jälkeen hän rupesi oman kolhoosin seimeenkin laskemaan farmista paljon pienemmän määrän maitoa kuin ennen ja seimityöntekijöiden kysymyksiin tämän johdosta hän vastasi: "Enn annan maidon vasikoille, kuin seimen lapsille."

Kun heinänkorjuutöiden aikana kävi heinätyöplaanin täyttäminen hyvin hitaasti, niin NKP (b):n rajonikomitea ehdotti, että M. M. Tergujeva menisi heinätöihin I brigadiin ja järjestäisi siellä joukkotyön siten, että työntuottavaisuus huomattavasti kohoaisi. Tällaisesta tehtävästä Tergujeva kokonaan kategoorisesti kieltäytyi, mikä on kerrassaan sallimatonta kommunistille.

Kolhoosin maitofarmin johdosta myöskin koettaa Tergujeva suorastaan karata. Hallinnon sekä kolhoosin yleisissä kokouksissa koettaa Tergujeva olla mitä passiivisempi ja useimmiten katsoo hän parhaaksi olla poissa kokouksesta tai sitten myöhästyä joko 2 tai 3 tuntia. Näin hän tekee siksi, koska tietää, että kokouksissa bolshevistinen kritiikki, jota hän pelkää, kohdistuu eniten häneen.

Tällaiset Tergujevan menetelmät osottavat, että hän tahtoo olla suorastaan jarruna kolhoosirakennustyössä, jollaista voi odottaa vain luokkaviholliselta.

NKP(b):n raikomin on otettava asia huomioon ja vedettävä Tergujeva menetelmistään edesvastuuseen sekä käsiteltävä mitä pikemmin ja saatava selville, mikä on Tergujeva ja annettava ansionmukainen ojennus.

A. S.

Stalinilainen Konstitutsio ja kolhoosin seinälehti)*

"Golos Udarnikan" 11 numerossa kolhosnikat lukivat seuraavan kirjoituksen:

Sosialismista ja proletariaatin diktatuurista

Luin uutta Konstitutsiota ja kohtasin muutamia minulle epäselviä kysymyksiä.

Pyydän toimituskollegiota selittämään minulle kysymyksen sosialismista ja proletariaatin diktatuurista.

Laboratoriotuvan johtaja
Ignat Kutsherenko.

Toimitukselta. Tämän päivän numeromme liitteessä annamme vastauksen tov. Kutsherenkolle. Lukekaa kirjoitusta "Sosialismi ja proletariaatin diktatuuri".

Taululla seinälehden rinnalla on propagandaluontoinen ainehisto, jossa selvästi ja yksinkertaisesti selitetään kysymyksen sisältö.

Tämä seinälehti löysi Stalinilaisen Konstitutsion vakavan ja syvän propagandamuodon. Seinälehden "Golos Udarnika" sivutaulu auttaa lukijoita tutustumaan parhaimpiin propagandakirjoituksiin. Toimituskollegion käytäntöönottama tapa kirjallisuuden osoittamisesta, josta lukija voi löytää mielenkiintoisia tietoja yhdestä tai toisesta kysymyksestä, tekee taulun hyödylliseksi tietolähteeksi.

* * *

Syvällisemmin selittääkseen Konstitutsion jokaisen pykälän, toimituskollegio voi faktoilla ja esimerkeillä kylänsä kolhosnikkojen elämästä ja taistelusta illustreerata propagandamateriaalin. Esimerkiksi, jos taulukkoon liimatuissa kirjoituksissa tänään selitetään kysymystä uudesta talonpoikaistosta, työväen diktatuurista, työtätekevien deputaattien soveteista, niin seinälehdessä on paikallaan julkaista kansalaissodan osanottajien muistelmia siitä, kuinka he taistelivat maamme yhteiskuntajärjestelmän poliittisen perustan — Sovettien puolesta. Samoin on hyvä antaa kirjoituksia selsovetin työstä — miten selsovetti johtaa paikkakunnan elämää, miten se suojelee revolutsionista laillisuutta, miten uudestijärjestää työtään uuden Konstitutsion perusteella.

Jos taulukossa annetaan propaganda-ainehisto SSSR:n taloudellisesta perustasta (pykälä 4) tai sosialistisen omaisuuden muodoista (pykälä 5), niin seinälehdessä voidaan antaa kirjoituksia siitä, miten paikkakunnalla tapahtui kulakiston likvidoiminen kauttaaltaan kollektivisoimisen pohjalla, miten kulakit vahingoittivat kolhoosijärjestelmää. Voidaan julkaista kulakeilla työssä olleiden batrakkien muistelmia. Nämä muistelmat herättävät muistiin orjatyön maaseudun riistäjien pelloilla, raskaan orjuutuksen, painostuksen, kurjuuden ja talonpoikaiston oikeudettomuuden kapitalismin vallitessa.

Sellaisessa tärkeässä asiassa kuin Stalinilaisen Konstitutsion propaganda, on, tietenkin, useimmin neuvoteltava puolue- ja nuorisoliittotyöntekijöiden kanssa, jotka aina voivat auttaa toimituskollegiota löytämään välttämättömän ainehiston ja neuvoa mistä sen toimituskollegio voi löytää, ketä se saisi vetää kirjoittamaan muistelmiaan seinälehteen. Mitä useimmin toimituskollegio tulee neuvottelemaan puolue- ja nuorisoaktiivin, propagandistien ja puoluekabinettien työntekijöiden kanssa sellaisista tärkeistä kysymyksistä, kuin Stalinilaisen Konstitutsion propaganda, sitä aktiivisimmin se tulee vetämään heitä välittömästi propagandatyöhön sanomalehden kautta, sitä korkeampi tulee olemaan tämän työn laatu. Ensiksikin se säilyttää seinälehden poliittisilta virheiltä; toiseksi, puolue-, nuorisoliitto-, sovetti-, ja kolhoosiaktiivi vähitellen vetäytyy seinälehden jokapäiväiseen työhön ja alkaa katsoa osallistumisensa seinälehdessä sydämensä asiaksi. Tämän kautta seinälehti saa yhä suuremman voiman ja auktoriteetin.

* * *

"Golos Udarnikan" toimituskollegio valmistaa ainehistoa lehteensä Konstitutsion 6, 7 ja 8 pykälien johdosta.

Seinälehdessä toimituskollegio aikoo osoittaa kolhoosinsa varallisuuden: rakennukset, kuolleen ja liikkuvan kaluston, kolhoosin tuotteet.

Seinälehden palstoilla kolhosnikat kertovat siitä, kuka omisti ennen revolutsiota maan niissä kylissä, joissa he asuivat, kuinka tilanomistajat painostivat ja orjuuttivat talonpoikia, ryöstivät niitä sakoilla. Toimituskollegio laati mielenkiintoisen kirjoituksen — kuinka paljon kolhoosi on nyt saanut maata ikuiseen käyttöön, kuinka sovettivallan aikana on toteutunut entisten maattomien ja pienmaisten talonpoikien iänikuinen unelma maasta.

Konstitutsion 8 pykälän selostamisen yhteydessä on hyvä muistaa menneisyyttä, kertoa seinälehden kautta talonpoikaiskapinoista tilanomistajia vastaan, niiden taistelusta maansaamisen puolesta, osoittaa kirkkaita esimerkkejä talonpoikien monivuotisista oikeusriidoista tilanomistajien kanssa kurjasta maatilkusta.

Revolutsionedellisen Venäjän lähes puoli miljonaa talonpoikaisperhettä joka vuosi siirtyi maata etsimään paikkakunnalta toiselle, pääasiallisesti Siperiaan. Nälkä, kurjuus, puute odotti siirtolaisia kaikkialla. Mutta muuta ulospääsyä ei ollut. Muutamat talonpojat pakenivat vieläpä Amerikaankin. Työtätekevä talonpoikaisto oli pakoitettu menemään tilanomistajien ja kulakkien orjuuteen, joilta se vuokrasi maata. Paljon tällaisia kirkkaita esimerkkejä voi esittää seinälehti.

Kas mitä, esimerkiksi, kertoo kolhosnikka S. Arhiptshuk seinälehdessä "Ternitsja", joka ilmestyy Vinnitsan alueella Krasilovskin rajonissa Kuzminkan kylässä:

Onnen etsinnässä

Venäläis-japanilaisen sodan aikana monet meidän kyläläisistämme kävivät Kaukaisessa Idässä. Siellä he saivat kuulla "rikkaasta" Amerikasta.

Osa kyläläisistämme karkasi rintamalta ja saapui kotikyläämme Kuzminkaan. Mutta elämä oli täällä raskasta: maata oli "kissan kyyneleen" verran, talous rappeutui. Ja nyt monet päättivät matkustaa Amerikaan onneansa etsimään. Miltei puolet kuzminilaisistamme matkustivat Amerikaan.

Osa maamiehistämme palasi elävänä, ryysyisenä ja nälkäisenä. Ja toisten kohtalosta ei tähän asti ole mitään tietoa.

Kas, siten me pyydystimme onneamme koko elämämme, emmekä sitä saaneet kiinni, ja vasta sovettivalta on antanut meille onnen.

Suuri sosialistinen Lokakuun revolutsio teki lopun tilanomistajien, kruunun ja luostarien maanomistuksesta. Sovettivalta on likvidoinut tilanomistajien luokan ja maksutta antanut talonpojille yli 150 miljonaa hehtaaria entisten tilanomistajien, hovien, kruunun ja luostarien maita.

Seinälehden toimituskollegio voi ja sen on osoitettava lehdessä bolshevikien puolueen osuus taistelussa maan antamisen puolesta talonpojille, puolueen ja hallituksen huolenpito siitä, että kollektivisoitunut talonpoikaisto tulisi varustetuksi sellaisilla koneilla, jotka helpoittavat ja tekevät talonpojan työn tuottoisemmaksi. Toimituskollegio voi laskea — kuinka paljon ja minkälaisia maatalouskoneita on kylässä, kolhoosissa. On välttämättömästi julkaistava myöskin propaganda-ainehistoa puolueen taistelusta inhoittavia fasismin agentteja — trotskilais-zinovjevilaisia ja rykovilais-buharinilaisia isänmaan pettäjiä, kansan verivihollisia vastaan, jotka ehdoittivat "laskemaan hajalle kolhoosit", antamaan kulakistolle mahdollisuuden "kasvaa sosialismiin", jotka pyrkivät palauttamaan maassamme kapitalistisen järjestelmän.

On välttämättömästi paljastettava myöskin näiden inhoittavien vihollisten saksalais-japanilaiset trotskilaiset agentit, osoitettava kaikki heidän inhoittava työnsä, kaikki heidän tuholaisuutensa, kaikki heidän yrityksensä hajoittaa kolhoosit, herättää tyytymättömyyttä kolhooseissa.

(Jatkuu)

*) Jatkoa edell. numeroon.

Syys- ja talvihakkuukauden valmistelutyöt repeämässä

Krakulin autobaasa (Prääsän rajoni) valmistautuu syys- ja talvihakkuukauteen huonosti. Lokakuun 1 päivä on kohta käsissä, mutta baasalla on vasta 9 autoa — plaanin mukaisen 14 asemesta. Baasalla olevasta 9 autosta 5 seisoo toimettomana vain sen takia, että niitä ei ole turvattu varaosilla. Traktorien remontti on vasta alussa.

Krakulin baasan autogarashi on täytetty toisarvoisilla tavaroilla, mutta kalliit koneet seisovat ulkona tuulien ja sateiden huuhdeltavana. Baasan johto ei ole huolehtinut autobaasan polttoaineella varustamisesta. Myöskään ajokalusto ei ole kunnossa. Terrikoita on ainoastaan 7 kappaletta, mutta niitä tarvitaan 13, rekiä myöskään ei riitä 13 kompleksia.

Sietämättömän hitaasti suoritetaan ajoteiden kunnostamista. Plaanin mukaan pitäisi rakentaa juontaustietä 14 kilometrin matka, mutta nyt vasta on katsottu juontaustien paikka.

Paremmin eivät ole asiat myöskään työvoimaan nähden. Syys- ja talvihakkuukauden tehtävä on hakata ja ajaa 110.000 festmetriä puutavaraa. Tämän tehtävän täyttämiseksi tarvitaan 162 vakituista työläistä ja 284 sesonkityöläistä. Tällä kertaa baasalla on ainoastaan 125 kaaderityöläistä.

Baasa ei ole valmistautunut työläisten vastaanottoon. Syyskuun 1 päivä uudet rakennukset olivat valmiit vasta 24 prosentilla. Baasa ei ole kyennyt käyttämään sille myönnettyjä varoja asuinrakennustoimintaan. Asuinrakennustoimintaan luovutetuista varoista 60.200 ruplasta on tähän mennessä käytetty ainoastaan 27.300 ruplaa.

Kulttuuri-joukkotyö on heikkoa. Tätä todistaa jo yksistään sekin, että baasan johtajan Gumbarovin määräyksestä rakennettu punanurkka tehtiin kansliaksi. Kansliahuonetta ei ole rakennettu, vaikka tähän tarkoitukseen on katsottu varat.

Yllämainitut faktat puhuvat selvästi baasan johdon ja ensitilassa sen johtajan Gumbarovin toimettomuudesta. Baasan johto on rajoittunut työssään vain lörpöttelyyn ja prikaasien laadintaan, eikä ole johtanut konkreettisesti syys- ja talvihakkuukauden valmistelutöitä. Krakulin baasan huonosta valmistelutyöstä lankeaa syy myöskin Karelles-trustille, joka on tietoinen baasan tilasta, mutta se ei ole ryhtynyt vastaaviin toimenpiteisiin baasan työn saattamiseksi vastaavalle tasolle.

P. T.

Sietämätöntä ajan tuhlausta

Kaikki autonajajat ovat kieltämättä samaa mieltä siitä, että Petroskoin naftavarastolla on aivan sietämätöntä ajantuhlausta dokumenttien tarkastuksessa.

Niin yksinkertainen kun tavaratilaus onkin, ottaa se varaston konttorihenkilökunnalta poikkeuksetta 3,5 tuntia, vaikka se asiaan perehtyneeltä ja rehelliseltä tuotantolaitoksen palvelijalta ottaisi aikaa korkeintaan 3 minuuttia.

Elokuun 26 päivänä minä sain odottaa kuorman saantia kokonaista neljä tuntia, joka on omiaan osoittamaan varastohenkilökunnan kankeutta ja välinpitämätöntä suhtautumista työhönsä.

Asia voinee näyttää ehkä hyvinkin vaatimattomalta, mutta kun otamme huomioon, että lastia joutuu vuorokausittain odottamaan teollisuuslaitoksiemme useampia kymmeniä autoja, niin se tekee satoja tunteja seisokkeja vuorokaudessa. Olisi ainakin ymmärrettävä, että autokuormastomme ei jouda seisomaan sellaisten seikkojen takia, joten asianomaisten elinten on saatava naftavaraston konttorihenkilökunta toimimaan samalla tavoin kuin varaston kuormaajat, jotka tekevät työnsä moitteettomasti.

MATTI KASKELA.

Korjattavia epäkohtia

Vilkan alapunktin "Iskun" työssä on huomattavia puutteellisuuksia. Heikosti valmistaudutaan "Iskussa" syys- ja talvihakkuukauteen. 57 kvarttaalilta piti muuttaa asuinparakit 72 kvarttaalille, mutta parakit purettiin ja työ on pysähdyksissä. 72 kvarttaalilla työskentelee suuri joukko työläisiä teiden hakkuussa, mutta koska siellä ei ole asuntoja on heidän joka päivä kuljettava kvarttaalilta kotiin.

"Iskussa" ei ole myöskään oikein järjestetty kaaderien sijoittamista. Käytännössä on sellainen tapa, että ammattitaitoisin työvoima sijoitetaan yhteen paikkaan, mutta jälellejääneimmät työläiset saavat olla omanonnensa nojassa.

Stahanovilaisen liikkeen kysymyksiin ei ole suhtauduttu vakavasti. Stahanovilaisiksi lasketaan ne työläiset, jotka ansaitsevat hyvin, mutta ei oteta huomioon sitä, että tekeekö tämä työläinen voitavansa stahanovilaisen liikkeen kehittämisen eteen, siirtääkö hän työkokemuksiaan jälellejääville työläisille jne.

Mainittuihin epäkohtiin punktin johdon on vastaisuudessa kiinnitettävä enemmän huomiota. Työvoiman sijoittelu on suoritettava niin, että ammattitaitoiset työläiset joutuvat työskentelemään sellaisten työläisten kanssa, jotka eivät ole vielä vallanneet työalansa tekniikkaa, sillä näin työskentelemällä ammattitaidottomat voivat nopeammin vallata tekniikan. Punktin johdon on myöskin huolehdittava syys- ja talvihakkuiden valmistelutöiden päättämisestä. Punktin työläiset on turvattava vaatetuksella sekä jalkineilla.

Emil Heino.

EEMELI PARRAS

Bolshevikki

(Katkelma juuri julkaisu kuntoon valmistuneesta romaanista "Maura")

— **Heimorahvastahan tuo** siellä pakisou.

— Ja rahvahan kielestä, vaikka ei sen sanoista aina tolkkua sua.

— Ja talonpojista ja hirsimetsistä ja maista.

— Ja touon panosta.

Näitä huutoja kuului Sotilahden koulun pihalla ihmisryhmästä, jossa tungeksittiin sinne ja tänne, kurkoteltiin avoimiin ikkunoihin päin. Ja nämä yksityiset huudot sulautuivat tavan takaa yhtäaikaiseksi meluksi, mistä ei mitään eroittanut.

— Touon panosta! Piessa vieköön! Aikaisempah touot pannah eikä keskikesän aikana — kuului taaskin joku huutavan.

— Mistä otit siemenet?

— Kah, siitähän se touonpanosta pakisou Oleksein Kuismakin. Hänen tuattoh pitäy siemenet salpojen ja lukkujen takana, ettei niitä rahvas sais käsih.

Tämän lausui Huoti, joka koetti pysytellä tasapainossa istuessaan koulurakennuksen katolle johtavain tikapuiden puolapuulla.

Ei se punoittavanaamainen puhuja, joka siellä koulusalissa parhaillaan jatkoi puhettaan, tuolla touonpanollaan tarkoittanut sitä, mitä kylän talonpojat nyt täällä pihalla sillä tarkoittivat. He näet olivat ymmärtäneet asian kirjaimellisesti, eivätkä olleet käsittäneet tuon korean tunnuslauseen vertauksellista merkitystä.

Mutta kuka se on tuo lihava ja pyöreä pauhaaja, tuo heimoviestin puuskuttava julistaja, jonka ääni avonaisista ikkunoista kuuluu vielä pihallekin?

Ka, sehän on se Oleksein rajantakainen vieras, jota Kuisma maisteri Kolpamaaksi nimittää. Tuntevathan sotilahtelaiset hänet. Kuuluu olevan se rajakin nykyään melkein olematon. Ei sitä enää huomaakaan.

Eläs! Entä vallesmannit?

Matkoihinsa ovat menneet. Ja jos vastaan sattuu joku jäljellä oleva vielä tulemaan, kintaalla kuuluu viittaavan. Yhtä ja samaa heimomaata se kuuluu kaikki nyt olevan.

Ja sitä rajaa, sitä railoa ne kuulema nyt tahtovat rahvaankin mielestä ja kielestä pois ummeta, ajamalla ihan väin ja voimin sitä omaa vierasta kieltään ja mieltään Karjalan rahvaan päähän. Heimorahvasta kuin heimorahvasta, sitä ne yhtenään jankuttavat. Luulisi sitä kuunnellessa saavansa tässä piakkoin rajantakaisissa heimopirteissä ativoimassa käydä, ihan Helsinkiin asti enää, — vallesmannia varajamatta.

Tähän tapaan ne talonpoikain jutut siinä pihalla kävivät.

Joskus pistäytyi pihalta hälisevästä joukosta joku koulun seinien suojiin, mutta häntä vastaan samalla astui sieltä toinen ulos, pyyhiskellen hikeä punoittavasta naamastaan.

Poikaset, Simana heidän keralaan, olivat kiivenneet koulun katolle ja pitivät siellä omia ilojaan.

Jostakin Venäjän suuresta perustavasta kokouksesta kuului maisteri Kalpamaa siellä sisällä nyt pauhaavan, sellaisesta kokouksesta, jonka korviin on saatava Karjalan rahvaan tahto.

Mitro oli heittäytynyt pitkälleen pihan rinteelle puuttumatta lainkaan pakinaan. Hän oli väsynyt. Aamusella oli staarosta tullut hänen pirttiinsä ja käskenyt häntä käymään shotkaa kuuluttamassa. Ja työtä käskettyä oli Mitro alkanut astua lynttästä joka pirtin ikkunan alle ja astalallaan ikkunaan koputtaen huutaa: "Shotkah skolalla, shotkah skolalla!" Jossakin pirtissä huusi akka: "Verojako pitäy? Ei ole muuta pyöriätä vain — sanonko jo!" Toiset taas luulivat kyläkunnan maidenjaon olevan kysymyksessä. Ja jos Mitro olisi pysähtynyt kuuntelemaan, olisi hän saanut kuulla pitkän pakinan siitä, kuinka viimeisessä shotkassa pohatat olivat pitäneet, niinkuin tavallista, puoliaan ja kahmaisseet parhaimmat pelto- ja niittymaat edelleenkin huostaansa. Mutta Mitro kiiruhti pois toisten talojen ikkunaan kolahuttamaan. Oli kiirehdittävä, kiirehdittävä.

— — —

Koulusalin sisusta oli koristeltu havuköynnöksillä. Kuisma oli siihen toimeen saanut Maurankin ryhtymään kylän naisten keralla. Mutta siihenpä se naisten osuus rajoittuikin. Ei ollut kokoussalin seinien sisällä ainoatakaan naista. Eivätkä olleet naiset ajatelleetkaan kokoukseen tulla. Mitäpä he siellä tekisivät? Miesten asioita ne ovat shotkat. Niin he olivat jo ammoin tottuneet ajattelemaan.

Puhuja jatkoi yhä puhettaan. Eivät ne kyläläiset tahtoneet hänen pakinoistaan tolkkua saada. Outoja sanoja hän lateli. Kyllähän hän näkyi yrittävän puhettaan karjalaistuttaakin. Silloin tällöin sovellutti hän pakinaansa jonkun karjalaisen sanan, minkä oli matkoillaan oppinut. Mutta sitten taas hänen juttunsa luisti vieraitten sanojen ja asiain tielle. Toisinaan tuli hänen suustaan sanoja tulvimalla, sana toisen sanan niskassa, ruuhkassa, niinkuin parsien uittaja sanoisi. Ja siitäpä olikin seurauksena loppujen lopuksi kaiken sulkeva todellinen ruuhka. Mies pysähtyi, silmäili komeata kultavitjaista kelloaan, mikä oli hänellä siinä nenänsä edessä pöydällä. Ja sitten alkoi hän punoittaen ja puhkuillen selailla papereitaan ikäänkuin etsien sieltä apua, vipua tai kankea, millä tuota sanojen ja asioiden ruuhkaa nyt alkaisi auki kammeta. Sitten alkoi puhuja uudelleen, harvakseen ja tapaillen vatvoa asian jotakin puolta. Mutta pysähtyi ja palasi takaisin lähtökohtaansa. Otti toisen asian pään, koetti sitä seurailla, mutta havaitsi senkin taas kiertyvän sotkuiseen solmuun.

Pöydän lähellä, samalla puolella puhujan kanssa istui Kuisma taattonsa kera.

Eturivissä näytti istuvan Sergei Mihailovitsh Muurmannin radalta kotiutuneen Ontron kera. Heidän takanaan istuivat Anttiseppä, Kauro ja Ontron Ortjo.

Pihalla samaan aikaan menossa oleva melu ja keskustelu viskasi äänensä toisinaan avoimesta ovesta sisälle. Mutta siihen ei kukaan huomiotaan kiinnittänyt.

Ortjo oli jo lakannut seuraamasta puhujan puheen juoksua. Sen sijaan oli hän tarkastellut miehen päälaella kaljuläiskää, mikä muistutti metsän reunustamaa kalliota. Sitten oli hän laskenut maisterin liivin ja takin napit.

Joku väsähtänyt kuulija oli helteisessä huoneessa lysähtänyt nurkkaan ja kuorsasi siellä täyttä vauhtia.

Oven suussa näkyi liikehtimistä ja kuului huutoja. Kaikki kääntyivät katsomaan mitä siellä oli tapahtunut.

Ovelle oli ilmestynyt parrakas mies, saven tahrima tsaarin armeijan sinelli yllään ja kivääri kourassaan.

— Perustava kokous, — tankkasi puhuja, — maanomistusasiat, talonpojan oikeudet... Karjalan rahvas vaatii...

Sinellimies oli tunkeutunut keskelle kouluhuoneen lattiaa. Hän iski kiväärinperän lattiaan ja huusi:

— Karjalan rahvas tahtou rauhua ja leipyä!

Puhuja hölmistyi ja vaikeni. Mikä oli tuo savinen kiväärimies, joka oli tunkeutunut kokousta häiritsemään?

Oleksei nousi paikaltaan ja sanoi:

— Elähän puutu! Anna maisterin asiah loppuh sanuo. Ummissa sie suus!

Kiväärimies kääntyi Oleksein päin:

— Mie olen hankkin sanontavallan tulen ja veren kautti.

Ovelta kuului naisen huuto:

— Petri!

Ja yli penkkien, istujat lakoon painaen, ryntäsi Outi keskilattialle miehensä luo, joka tempasi vaimonsa ja painoi hänet savista sinelliään vastaan.

Olekseita suuresti närkästytti moinen julkea vanhojen tapojen halveksiminen.

Hän kohoutui paikaltaan ja karjaisi:

— Ulos uksesta, akka!

Mutta Oleksein närkästys ei näyttänytkään muuhun rahvaaseen tarttuvan. Kiväärimiehen ilmestyminen oli niin ilmiömäinen, että se tempasi heidät kaikki mukaansa.

— Petri! — kuului yhtäaikaa monelta taholta. — Petri on tullun sovasta.

Outi itki ilosta.

Mutta Petri kiskoi sinellinsä hihankäänteestä kuluneen sanomalehden. Sitä hän heilutti ilmassa niinkuin voitonlippua ja katseli ympäri huonetta. Sitten hän kysyi:

— Tiiättäkö mikä tämä on? Tiiättäkö ken tässä gasetassa rahvahalla pakisou, jotta koko Venjän kansa tahtou rauhua ja leipyä?

Huoneeseen tuli hiljaisuus.

— Että tiiä. Mie sanon nyt teilä: — Hän kääntyi ensin silmäämään kauppiasta, sitten pöydän takana papereitaan selailevaa puhujaa, sitten pyörsi hän kantapäällään ympäri niinkuin rivistöharjoituksessa ja laukaisi ihmeellisen sanan: **bolshevikki!** Ja hän puisti uudelleen kulunutta sanomalehteä ilmassa.

Bolshevikki? Mikä se sellainen on? Ken se on? Missä elää?

Nämä kysymykset arvasi kai Petri rahvaan äänettömyydestä, mutta niihin ei hän osannut muuta vastata kuin toistaa tuon kummallisen sanan:

— Niin, niin, bolshevikki, nyt sen tiiättä.

Mutta ei tämä toistaminen rahvasta paremmalle tolkulle saanut.

Sergei Mihailovitsh oli noussut ja läheni Petriä:

— Annahan katsomme, — sanoi hän, — mitä bolshevikki kirjoittaa.

— Ota, — sanoi Petri, — ota ja lue. Sitten laita talteh.

— "Pravda"! — huudahti Sergei Mihailovitsh. — Lenin! — huudahti hän tuokion päästä ja alkoi ahmia kuluneen sanomalehden tekstiä.

Mutta Outin oli ilo miehensä jälleenäkemisestä siinä määrin vallannut, ettei hän kiinnittänyt mitään huomiota nyt enää kaikkeen siihen, mitä kokouksessa tapahtui. Hän veti vetämällä miehensä ovelle. Siitä hän nauraen ja itkien vei Petriä omaan pirttiin päin.

— Kylyn mie lämmitän siula, raukkain, kylyn lämmitän, — hän leperteli.

Pihaveräjällä paapersi pieni pellavapää Outia vastaan, takertui hänen helmaansa, mutta katsoi suurilla sinisillä silmillään tuota outoa miestä.

Outi sieppasi lapsen syliinsä ja katsoi miestään silmiin.

Siinä katseessa oli hyväilyä ja onnea. Mutta kuitenkin oli se kysyvä: Tunnetko? Etpä ole tätä miehen alkua nähnyt. Sinun sotihin mentyäsi se syntyi kaksi kuukautta lähtöpäivästäsi.

Mies ojensi kätensä poikaa syliinsä ottaakseen. Mutta poikapa siitä alkoikin parkua. Hän takertui lujasti maammon kaulaan ja huusi huutamistaan. Kuka oli tuo savinuttuinen mies, joka tahtoo hänet ottaa?

— No, no, poika, elähän varaja! Tuattohan se on, tuatto.

Ei suostunut Timo poika maammon sylistä poistumaan.

— Elä, Timosen, varajannallas miehien mainetta pilua, — jatkoi taatto poikaa rohkaistaakseen.

VIIME TIEDOT

Japanilaisten sotajoukkojen tappiot

Shanghai, (TASS). "China Information Cervic" julkaisee tietoja japanilaisten sotajoukkojen tappioista Kiinassa. Sotatoimien alusta japanilaiset ovat menettäneet 30 tuhatta miestä kaatuneina ja haavoittuneina. Syyskuun 1 ja 24 päivien välisenä aikana on pudotettu 41 japanilaista lentokonetta ja vahingoitettu 7 erilaista sotalaivaa.

Kiinan esikunnan edustajan lausunnon mukaan sotatoimien alusta asti japanilaiset ovat menettäneet Shanghaissa lähes 10 tuhatta miestä kaatuneina ja haavoittuneina.

Kieltäytyminen japanilaisten laivojen lastaamisesta

Lontoo, (TASS). Uuden Seelannin Donedin sataman työläisten esimerkkiä siihen nähden, että he kieltäytyivät lastaamasta japanilaisia laivoja, ovat seuranneet uusseelantilaisen sataman Litteltonin työläiset. Hekin ovat kieltäytyneet lastaamasta japanilaisiin laivoihin sellaisia tavaroita, joita japanilaiset voisivat käyttää sotatarkoituksiin. Olendon satamän työläiset kieltäytyivät lastaamasta rautaromua kahteen japanilaiseen höyrylaivaan.

Japanin sotaministeristön määräys

Tokio, (TASS). Sotaministeristö on julaissut päiväkäskyn "kaikkien mobilisoitujen joukko-osastojen ja Kiinassa olevien joukko-osastojen sotilaiden" jättämisestä vakituiseen sotapalvelukseen erikoiseen määräykseen asti heidän sotapalvelusajastaan riippumatta. Sama koskee myöskin sotapalveluksen kutsuttuja reserviupseereja.

Espanjan rintamilta

(TASSin tietojen mukaan)

KESKINEN RINTAMA

Syyskuun 29 päivänä Uceran sektorissa muutamien pommien räjähdyksestä tuhoutuivat kapinallisten juoksuhaudat ja varustukset Canta Derruidassa. Tasavaltalaiset valloittivat nämä asemat. Kapinalliset perääntyivät. Syyskuun 25 päivänä kapinalliset 5 minuuttia pommittivat Madridia suurikaliberisilla tykinammuksilla saksalaista valmistetta. Pommitus aiheutti pieniä hävityksiä pääkaupungin länsiosissa. Ihmisuhrien luvusta ei ole vielä tietoja.

ITÄINEN (ARAGONIN) RINTAMA

Suuren hyökkäyksen tuloksena Ylä-Aragonin rintamalla tasavaltalaiset valloittivat viimeisen viikon aikana 22 kylää. On valloitettu useita suuren strategisen merkityksen omaavia punkteja. Otettu 380 vankia ja suuri määrä sotatarpeita. Muutamin paikoin on katkaistu Ranskan rajalle Gallego-joen laakson poikki kulkeva tie. Jaca-Saragossan linjalla on otettu kaksi junaa. Tasavaltalaiset sotajoukot pääsivät lähelle Burgo de Ebroa.

Vankien ja tasavaltalaisten puolelle karanneiden kertomusten mukaan, Saragossassa on elintarvepula. Väestö näkee nälkää. Sotilaat, paitsi ulkomaalaisia, saavat hyvin niukan annoksen.

Tasavaltalaisten sotajoukkojen operatsioiden aikana rintaman pohjoisosassa sotilaiden täytyi kiivetä jyrkkiä kallioita, kylmässä ja tuulessa. Kokonainen pataljoona kulki Gallego-joen yli 25 minuutissa. Yöllä pataljoona hyökkäsi käsikähmään kapinallisten asemia vastaan. Tällä odottamattomalla hyökkäyksellä tasavaltalaiset anastivat kapinallisilta minkä kylän. Kapinallisten yksiä asemia vastaan hyökätessä patterin poliittinen komissari lyhyen matkan päästä kehoitti kapinallisten sotilaita antautumaan. Sotilaat antautuivat. Vastarintaa osoittaneet fasistinen upseeri tuli tapetuksi.

Rintaman eteläosassa kapinalliset kaksi kertaa yrittivät tulokseta tunkeutua tasavaltalaisten asemille San Isidron kukkulan luona. Kapinalliset menettivät yli 400 miestä kaatuneina ja haavoittuneina.

POHJOINEN RINTAMA

Onican rajonissa kapinalliset tekivät monta hyökkäystä. Tasavaltalaiset osoittivat sitkeää vastarintaa, mutta olivat pakoitettuja peräänttymään aikaisemmin aiotuille asemille.

Fasistien lentokoneet kolme kertaa yrittivät pommittaa Cijonia. Niitä vastaan lentäneet tasavaltalaisten lentokoneet alkoivat taistelun. Yksi fasistien lentokone putosi liekkien vallassa mereen, toinen tuli pudotetuksi Gradon lähelle. Cijonista karkoitetut fasistien lentokoneet pommittivat räjähdys- ja sytytyspommeilla pieniä kaupunkeja ja kyliä tasavaltalaisten selkäpuolella. Väestön keskuudessa on paljon uhreja. Syttyi useita tulipaloja.

Kolme fasistien lentokonetta pommitti tasavaltalaisten hallussa olevia kyliä Katalonian rannikkoalueella. Tapettu on kolme ja haavoitettu viisi henkilöä.

Yöllä fasistien lentokoneet yrittivät lähestyä Barcelonaa, mutta tasavaltalaisten zeniittitykistö ajoi ne pakoon.

Fasistien viisi lentokonetta heittivät muutamir pommeja Alicanteen, joista suurin osa putosi mereen, ja toisetkaan eivät aiheuttaneet vahinkoa.

Eilen alkoi talvinäytäntökausi Karjalan valtion teatterissa.
KUVASSA: Karjalan valtion teatterin rakennus remontin jälkeen.
Foto J. Roskin.

Shakkimestari Tshehover ja näyttelijä Freidkov pioneerien luona

Syyskuun 30 päivänä oli Petroskoin Pioneeripalatsissa ohjelmansa sisällöltä tavattoman mielenkiintoinen päivä.

Päivällä palatsin nuoret isännät olivat konsertissa kuulemassa S. M. Kirovin nim. om. Leningradin ooppera- ja balettiteatterin solistia t. Freidkovia. Kuunneltuaan useita lauluja tov. Freidkovin erinomaisessa esityksessä, lapset tekivät hänelle paljon kysymyksiä. Tov. Freidkov mielihyvällä kertoi lapsille siitä, kuinka valmistetaan näytäntöjä teatterissa, kuinka on opeteltava roolit jne.

Illalla Pioneerien palatsin shakkiklubissa shakkimestari tov. Tshehover antoi shakkipelinäytteen 30 pelaajaa vastaan. Mestaria vastaan ottelivat pioneerit — shakkiklubin jäsenet.

Shakkimestari Tshehover hävisi kolme peliä, viiden kanssa pelasi tasapelin ja kaikki toiset voitti. Voiton saivat Tshehoverista pioneerit Shuljman — 9:nnen koulun oppilas, Matvejev ym.

"Alamasovin rotko"

Polttava aavikko. Heikko tuulen hengähdys nostaa hiekkaharjanteista hiekkaa, kietoo yksitoikkoiselle alangolle leveitä santaaaltoja. Tuuli yltyy ja pian retkikunnan yllättää kauhea hiekkamyrsky. Säälimätön, kaikkituhoava. Tavattoman raskaissa oloissa retkeilijät rakentavat telttansa ja piiloutautuvat pyryltä.

Polttavia hiekkatasankoja, kautta mäkien ja vuorten jatkavat tietään rohkeat oppineet. Mongolian kansantasavallan tieteellinen retkikunta on matkalla naftalähteiden etsintään. Alamasovin luoksepääsemättömissä rotkoissa aivan tasavallan rajalla, jossa isännöivät Japanin fasistit, lepäävät maan uumenissa naftalähteet.

Retkikuntaan osallistuu ryhmä sovettioppineita. Suuria rasituksia ja pitkien matkojen vaikeuksia voittaen, oppineet löytävät naftan. Mutta japanilaisille aggressoreille ei ole edullista, että Mongolian kansa saisi oman naftan. Fasistit lähettävät tieteellisen retkikunnan opastajaksi spioninsa. Maskeeraantuen tämä inhoittava ihmismuotonsa menettänyt fasistinen hylkiö tekee kaikon voitavansa, saadakseen aikaan retkikunnan epäonnistumisen: hän heittelee leiriin myrkyllisiä käärmeitä, myrkyttää kamelleita, särkee radiovastaanottajan.

Mikään ei pysäytä retkikuntaa. Kollektiivi on voimakas, siihen siinä on ihmisiä, jotka ovat valmiita minkälaisiin sankaritekoihin tahansa synnyinmaansa hyväksi.

Aivan rajalla hyökkää spioni japanilaisen sotilasjoukon kanssa retkikunnan kimppuun. Alkaa taistelu. Avuksi oppineille lentää rajavartioston lentokone...

Kuva ei ole puhdas puutteellisuuksista. Eri episoodit ovat tehdyt mielikuvituksellisesti. Mutta siitä huolimatta se vetää katsojan mukaansa, kasvattaa nuorisossa, eikä vain nuorisossa, sovettipatriotismin jaloja tunteita, propageeraa rohkeutta ja suuria tahdon ominaisuuksia. Kuva vielä kerta muistuttaa meille vaityspaan välttämättömyydestä jokaisessa tilanteessa.

Filmin aiheen kirjoittaja ordenisti Mihail Rozenfeld on "Komsomolskaja Pravdan" toimituksen pyynnöstä kirjoittanut sarjan kertomuksia, jotka on otettu tämän kuvan pohjaksi.

"Alamasovin rotko" on filmi urhokkuudesta ja rohkeudesta, kekseliäisyydestä ja hoksaavaisuudesta. Sen sankarit on palkittu näillä erinomaisilla ominaisuuksilla ja ei maineen saavuttamiseksi, ei! Heitä innostaa patriotismin pyhä ja ylpeä tunne.

NIKOLAI KLIMENKO.

Päätimme opiskelun

Kevätjärven nuorisoliittolaiset (Tunkuan rajoni) päättivät SSSR:n Korkeimman Sovetin vaaliasetuksen käsittelyn politpiirissään. Nyt nuorisoliittolaisten tehtävänä on vaaliasetuksen kolhosnikoille selvittäminen.

U. Autio.

Ei toteuteta pakollista oppivelvollisuutta

Nigalmon metsäpunktilla on työssä paljon venäläisiä työläisiä, jotka ovat tulleet Tunkuan rajoniin perheineen. Vanhemmat käyvät työssä metsässä, mutta lapset ovat punktilla, eivätkä käy koulussa. Yksistään Nigalmon metsäpunktilla on kouluiässä olevia lapsia 20 henkeä. Tunkuan selsovetin puheenjohtaja Anikijev, jonka alueelle Nigalmo kuuluu, tietää, että Nigalmossa olevat lapset eivät käy koulussa, mutta tästä huolimatta ei ole ryhtynyt vastaaviin toimenpiteisiin lasten lähettämiseksi kouluun. Tästä on myöskin tietoinen rajonin KVO.

Näin rikotaan hallituksen päätöstä pakollisesta oppivelvollisuudesta. Selsovetin ja KVO:n on toteutettava hallituksen ja puolueen tekemät päätökset. **S.**

Vedettävä vastuuseen tietöitten johtaja

Vaikka Repolan rajonin tieosaston konttori on vain 100 metrin välimatkan päässä läheisen kolhoosin "Bolshevikin" hallinnosta, niin ei tieosaston johtaja Laakso ole v. 1935 asti käynyt täällä kuin 2 kertaa keskustelemassa tietyövelvollisuuden tehtävistä kolhoosin hallinnon kanssa.

Tietöitä johtaessaan on Laakso myöskin huonosti suhtautunut tiellä työskenteleviin työläisiin ja kolhosnikkoihin. Esimerkiksi keskustellessa heidän kanssaan, hän vain kiroilee karkeasti. Työläiset ovat huomanneet häneltä myös sellaistakin menettelyä, että erälle kolhosnikalle maksoi hän kivenvedosta syystalvella v. 1937 tammikuussa, jolloin kivet ovat jäätyneet maahan, tilitystä vain 67 kopeekkaa kuutiometriltä ja keväällä maksoi toisille työläisille samanlaisesta työstä 1 r. 65 kopeekkaa kuutiometriltä.

Tällaisten menetelmien tuloksena enemmistö tiellä työskentelevistä työläisistä ja kolhosnikoista lähti pois töistä ennen aikaa, ja tällaisen tilanteen vallitessa onkin hyvin vaikea saada työvoimaa tietöihin.

Tällaisista tieosaston johtajan vääristä menetelmistä olivat rajonin tpk:n työntekijät täysin tietoisia, mutta asiaa ei ole vieläkään käsitelty.

Rajonin tpk:n ja paikallisten puoluejärjestöjen on viipymättä pikemmin huomioitava ja käsiteltävä tämä asia sekä vedettävä mainittu tieosaston johtaja edesvastuuseen vääristä menetelmistään.

Ananjev.

Vaaliasetus jokaisen työtätekevän tutkittavaksi

Suurella innostuksella tutkivat Sovettimaamme työtätekevät SSSR:n Korkeimman Sovetin vaaliasetusta, näin valmistautuen lähestyviin, maamme poliittisessa elämässä käännettä merkitseviin vaaleihin. Puolue-, sovetti- ja ammattiliittojärjestöt eivät kuitenkaan kaikkialla kiinnitä vaaliasetuksen selvitystyöhön riittävää huomiota. Solomannin asutuskeskuksessa, Suojun vastuulla ja useimmilla mekanisoiduilla metsätyöpunkteilla Äänisenrannan rajonissa ei ole vielä laajassa mitassa järjestetty vaaliasetuksen syvällistä joukkokäsittelyä.

Suurena puutteellisuutena, joka jarruttaa vaaliasetuksen tutustumista ja sen joukkoluontoisuutta käsittelyä, on se, ettei sitä ole painettusa muodossa paikkojen päällä kaikkialla saatavissa. Silloin kun siitä ilmestyi painos, ei sen hankkimisesta huolehdittu. Viimeaikoina ei sitä ole ollut Valtion Kustannusliike "Kirjan" kaupassa saatavissa. Painos on loppunut. Vilkan mekanisoidun baasan Rutasen alapunktilla vaaliasetuksen selostustilaisuudessa 17/IX selvisi, ettei siellä ollut vaaliasetusta kirjasena yhtään kappaletta.

Lososinan autobaasan alueella ei vaaliasetusta kirjasena ole myöskään saatavissa. Toistui sama räikeä laiminlyönti, kuin viime talvena, jolloin Stalinilaista Konstitutsiota ei ollut baasalla saatavissa vielä kevättalvella. Mikään järjestö ei katso tällaisesta asiasta huolehtimista velvollisuudekseen.

Sovhoosi N:o 2:ssa ei myöskään sellaisesta tehtävästä, kuin vaaliasetuksen hankkimisesta paikan päälle, työläisten ja toimitsijain saatavaksi, kukaan ole huolehtinut. Osa työläisistä ovat säilyttäneet lehden, jossa vaaliasetus on julkaistu, mutta suurin osa on ilman sitä. Tutustuminen siihen jää näinollen vain kuulemisen varaan.

Näin on asianlaita myöskin Suojun vastuulla, Tiihonniemessä ja monilla muilla paikoilla. Tässä asiassa on ilmennyt "Kirjan" taholta myöskin mitä suurinta välinpitämättömyyttä. Tietäen sen, että kansalaiset haluavat ja ovat oikeutettuja saamaan vaaliasetuksen käteensä, tutustuakseen siihen perusteellisesti, siitä kuitenkin otettiin riittämätön painos. Uusi painos on luvattu ottaa, mutta se viipyy.

"Kirjan" tulee pikaisesti saada valmiiksi uusi painos vaaliasetuksesta ja tässä mainittujen ja monien toisten paikkojen puoluejärjestöjen tulee, kun vaaliasetus kirjasena painosta ilmestyy, turvata sitä nopeasti saatavaksi paikkojen päällä.

H. J.

Itsealotteisen taiteen katselmus Uhtualla

Rajonia käsittävä itsealotteisen taiteen katselmus alkoi Uhtuan valistustalolla syyskuun 25 p. kello 8 illalla. Taidekatselmukseen oli saapunut itsealotteisen ohjelmiston esittäjiä Latvajärveltä, Kivijärveltä, Jyskyjärveltä, Akonlahdesta, Ponkalahdesta, Vuokkiniemeltä, Kontokista, Piismalahdesta ym. Ensimmäisen illan ohjelmistoon kuului avauspuhe, kanteleen soitto, kuorolaulut, hanurimusiikki, yksityiset laulunumerot, näytelmäesitys "Karhu", tanssi "Uutuska", kansanlaulut, tanssit ja Kalevala-aiheiset esitykset, sekä näytelmäesitys "Yölentjeva. Tämän lisäksi oli esitetty folklooriohjelmistoa ja kuorolauluja. Esitystilaisuus päättyi näytelmän esitykseen "Kutsunta".

Kello 8 illalla esitys jatkui. Vuokkiniemen kolhosnikkanaiset esittivät kansantansseja. Katti Antiipina esitti "Kalevala"-lauluja sekä laulun "Kapteeni Grantin lapset". Lopuksi oli esitetty näytelmä "Perheen lisääntyminen".

V. Feodorova hyvin esitti laulun "Ruskie Neitshyt". 26 päivän iltaesitykseen osallistuivat Vuokkiniemen, Kontokin ja Uhtuan itsealotteiset taideryhmät.

27 päivänä itsealotteisen taiteen katselmuksen esitykset jatkuivat. Esitettiin mm. näytelmä "Palokello". Tämän illan esityksiin osallistuivat Uhtuan valistustalon, pioneeritalon ja Kiimasjärven lahden esittäjäkollektiivit.

Joukkojen mielenkiinto itsealotteista taidekatselmusta kohtaan oli suuri, mutta vielä suurempi innostus oli niillä tovereilla, jotka olivat mukana niissä esityksissä.

...sille". Ensimmäinen itsealotteisen taiteen katselmuksen ilta oli omistettu pääasiassa Latvajärven ja Jyskyjärven itsealotteisten taideryhmien esityksille.

Syyskuun 26 päivänä kello 2 päivällä alkoi Akonlahden, Kontokin ja Vuokkiniemen itsealotteisten taidekollektiivien esitykset. Tässä tilaisuudessa esitettiin muunmuassa karjalainen kansantanssi "Ristikontra", kansantanssit "Pajuska", "Humahus", tshastushkalaulut "Issuin illalla kaivon kannella", jonka esitti Me-

S.

Ansaittu palkkio

Leningradin alueen NKVD:n hallinnon valtion turvallisuuden ensimmäisen luokan komissaari tov. **Zakovskij** ilmoitti kiitokset korkeasta valppauden osoittamisesta ja toimekkuudesta valtionrajojen suojelemisessa Karjalan kolhosnikoille: kolhoosin puheenjohtajalle tov. **Maria Jegorovalle**, kolhosnikalle **Ivan Kirjanoville**, kolhosnikkanaiselle **Matrena Semenovalle**, Vieljärven rajonin oppilaalle—pioneerille **Judinille** ja yksitoistavuotiaalle poikaselle **Vanja Silinille**. Jokainen kiitoksen saanut, palkittiin kellolla omistuskirjoituksella: "Korkeasta valppaudesta ja avun osoituksesta valtionrajan suojeluksessa".

Maria Jegorova taidokkaasti järjesti rajanrikkojan pidättämisen. **Ivan Kirjanov**, ollessaan etsimässä kadonnutta lehmäänsä, huomasi kaksi tuntematonta ja pidätti heidät. **Matrena Semenova**, huomattuaan rajanrikkojat, kutsui heidät kotiinsa, alkaen kestitämään, jonka jälkeen rajanrikkojain huomaamatta juoksi lähinnä olevaan puhelimeen ja tiedoitti rajavartiostoon. Rajanrikkojat tulivat pidätetyiksi.

Pioneeri **Kolja Judin**, huomattuaan rajanrikkojat, heti juoksi 6 kilometrin päässä olevaan rajavartiostoon, ilmoitti rajanrikkojasta ja ohjasi rajavartioilaiset rajanrikkojain piilopaikkaan. **Vanja Silin**, yksitoistavuotias poikanen, huomasi tuntemattoman ja ilmoitti siitä rajavartiostoon. Pidätettyjä rajanrikkojalta löydettiin tärkeitä dokumentteja.

Synnyinmaamme patriootit **Jegorova, Silin, Semenova** ja toiset tulivat ansaitusti palkituiksi kollisuudestaan synnyinmaalle, rohkeudestaan valtionrajan suojeluksessa. He ovat esimerkkinä kaikille Karjalan tasavallan työtätekeville.

P. Lomanov.

Vastaavan toim. sijainen
A. VIHOLAINEN

Lehtemme lukijoille ja tilaajille

Vaikka elokuun 24 p:nä v. 1937 oli lehdessämme julkaistu tiedoitus "Punaisen Karjalan" ilmestymisajasta, niin kuitenkin toimitus saa useita kyselyjä samasta asiasta. Sen tähden ilmoitamme toistamiseen, että "Punainen Karjala" teknillisistä syistä tulee väliaikaisesti edelleenkin ilmestymään joka toinen päivä.

Lehden tilausmaksuja koskevissa asioissa pyydämme tilaajia kääntymään Sojuzpetshatin ja sen alaisten osastojen puoleen.

Toimitus.

S. Britajev

Pappi, mulla ja kolme varasta)*

Osetinilainen kansansatu

Jatkoa "P.K" N:o 209

On saanut meidät selville tuopiru. Heti kun olin hiipinyt mullan hadzarin luo, hän sanoi: "Siinä sinulle toinenkin!"

Vapisee kauhusta Bindz, vapisee kauhusta Dzinga. Ja varas Didin sanoi:

— Niin kauan kun itse en kuule, en usko. — Ja varas Didin juoksi mullan hadzarin luokse, piilottautui oven viereen ja alkoi kuunnella. Kuunteli kuuntelemistaan varas Didin — ei kuullut mitään.

"Ai-ai-ai, — ajattelee varas Didin, — hävettää, että olen syönyt leipää ja suolaa samalta lautaselta tuollaisten pelkureiden kanssa. Ja minä kun luulin, että he ovat minun jälkeen maailman rohkeimpia miehiä."

Varas Didinin ajatellessa näin pappi kolmannen kerran ammensi viinää täyden sarvellisen, tyhjensi sen, rykäsi ja sanoi:

— Siinä sinulle kolmaskin!

Kuuli varas Didin tuon. Kuuli ja pelästyi. Pelästyi niin, että kauhusta tuli aivan kuin raskaaksi kiveksi — ei voinut liikahtaa paikaltaan, ei liikuttaa kättään, jalkojaan. Kauankos vai vähänkö aikaa varas Didin seisoi näin, näkee — vuorien huiput alkavat vaaleta, kuulee — kukot kiekuivat. Muisti hän silloin, että kohta voi tulla pappi. Ja kiiruhti tovereidensa luo vanhaan torniin. Saapui ja sanoi:

Oikein sinä sanoit, Bindz. Tottahan sinä puhuit, Dzinga. Mulla on päässyt meistä selville. En vielä ennättänyt mennä hadzarin luo, kun mulla sanoi: "Siinä sinulle kolmaskin". Olemme tuhotut, allah on rangaissut meitä.

Vapisivat kauhusta kaikki varkaat. Vapisee varas Dzinga. Vapisee varas Bindz. Vapisee varas Didin. Kuka tietää, kuinka kauan he vapisivat kauhusta. Vihdoin varas Didin sanoi:

— Täytyy miettiä.

Ja he alkoivat miettiä. Miettivät miettimistään, päättelivät, päättelivät ja näin päättivät: "Viemme kultakirstun mullalle ja asetamme sen vanhan hadzarin oven luo ja itse pakenemme piilottamon rotkoon ja piilotamme päämme onnettomuudelta."

Niin kuin kolme varasta päätti, niin tekivätkin. He veivät kultakirstun, asettivat sen hadzarin oven luo ja itse nopeammin kuin gemssi pakenivat pimeään rotkoon.

8

Kun kolmas päivä valkeni kolmannen yön jälkeen, niin mulla voitti itsensä ja meni vanhan hadzariin.

"Entä jos ei tunnusta tuo partainen perkele? — miettii mulla. — Mitä minä sitten teen? Mitä sanon pohatalle?"

Meni mulla hadzariin — ja ei usko silmiään: oven luona on suuri kirstu.

"Jos se on unta?" — miettii mulla. Hieroi silmiään, nyki partaansa ja taas katsoi.

Ei, ei ole unta, seisoo kirstu aivan oven vieressä. Tunnusteli hän kirstua kaikilta puolilta, nosti kannen ja näkee — kirstu on täynnä kultarahoja.

"No, — aattelee mulla, — pelästytinpä pappia."

Hän heitti kirstun selkäänsä ja juoksi aulaan pohatan luo — vain kantapäät vilkkuvat, ja partaansa liehui tuulessa.

Vihdoin saapui mulla suoraan pohatan luo, pani kirstun maahan, itse siveli harmaata partaansa ja sanoi pohatalle:

— Kunnia allahille! Minä rukoilin häntä kolme päivää ja kolme yötä. Hän kuuli rukoukseni ja käski enkeleidensä tuoda kirstun köyhään hadzariini. Kun kolmas päivä valkeni kolmannen yön jälkeen, niin enkelit herättivät minut ja sanoivat: "Kas tuossa kultakirstu. Anna se pohatalle ja hän palkitsee sinua niinkuin kaani." Ja kun enkelit lensivät takaisin taivaaseen, niin ne sanoivat minulle: "Jos pohatta antaa sinulle vähän kultaa, niin valita meille."

— Kiitos allahille! — sanoi pohatta. — Hänen sanansa ovat meille pyhät.

Ja vaikka pohattaa harmittikin, niin hän ammensi kirstusta kolme täyttä kourallista kultaa ja pistiteli ne mullan taskuihin.

— Täyttyköön sinun mökkisi onnella, niinkuin taskuni ovat täynnä kultaa, — sanoi mulla pohatalle ja juoksi kotiin, suureen kiireeseen kuin vuorten tuuli.

Juoksee mulla maantiellä, kulta kolisee hänen taskuissaan, niin että rotko raikuu, kantapäät vilahtelevat, ja halaatti liehuu tuulessa.

Ja kun mulla saapui mökkinsä pihaan, avasi hän vanhan hadzarin oven ja kiljaisi papille:

— Hei, karvainen saatana! Sinä et olekaan ole pappi, vaan kuinka varas. Korjaa luusi minun talostani, tai muutoin käy huonosti sinulle.

Kuuli pappi tuollaista puhetta eikä korviansa uskonut. Sitten suuttui ja karjasi mullalle:

— Ah sinä vanha koira, itse varastit kullan ja suljit minut hadzariin. Sano, minne panit kultakirstun?

— Vein sen pohatalle. Ja tämä hänelle mulla.

— Mitä pohatta antoi siitä sinulle?

— Kultaa antoi.

— Paljonko?

— Kolme taskullista — vastaa mulla pappille ja kahtoo papin kasillään taskun.

Näistä sanoista pimenivät papin silmät kuin yöllä myrskyssä, ja hän heittäysi mullan päälle halaattiin ja karjui niin että aulakin värisi:

— Anna minulle puolet kullasta!

— Enkä anna! — huutaa mulla. — Sano kiitoksia, että minä ruokin sinua kolme päivää ja kolme yötä ja piiloitin sinut pohatan vihalta.

Vielä entistä enemmän pimenivät papin silmät. Hän tarttui mullan partaan ja kiljui:

— Sinä olet varas aivan yhtä lailla!

— Ei, en minä, vaan sinä! — hän vei suuttuneen mulla.

Silloin pappi kohotti kätensä, iski valehtelijaa ja varas. Mutta mulla kaivohin papin, ja repäsi häneltä puolet parrasta.

Ja mulla repäisi papilta hiustupun ja löi häntä päähän.

— Sinä et ole pappi, vaan varas! — kiljuu mulla niin että aula tärisee.

— Sinä et ole mulla, vaan varas! — huutaa pappi niin että koko rotko raikuu.

Pappi lyö mullaa, repii häneltä halaatin ja parran.

Mulla lyö pappia, repii häneltä turkin ja kauhtanan.

Kauanko vai vähänkö aikaa pappi ja mulla löivät toisiaan — kukapa tietää. Vain he molemmat juoksivat maantiellä ja kun se naapuri, heidän jälkeensä tuonen, toisen jälkeen — kolmas, ja niin juoksi mullan pihalle koko aula.

Katsovat vuoristolaiset: pappi lyö mullaa, ja mulla lyö pappia.

Kuulevat vuoristolaiset: kiljuvat, haukkuvat toisiaan pappi ja mulla.

— Mutta kuka piiloitti rotkoihin vuohia ja lampaita?

— Mutta kuka ensimmäisenä sanoi: vie naapurilta hevonen?

Seisovat vuoristolaiset, katsovat ja kuuntelevat.

Sitten astuu erääs vuoristolainen keskelle pihaa ja sanoo:

— Naapurini, kääntäkää korvanne minun puoleeni ja kuunnelkaa, mitä minä sanon teille.

Kääntyivät kaikki hänen puoleensa vuoristolaiset, ja hän sanoi:

— Kas kuka varasti meiltä lampaita ja vuohia, hevosia ja lehmiä, härkiä ja pässejä! Kas he varastavat! Heittäkäämme, naapurit, heidät kuiluun itse perkeleitten luo.

Silloin vuoristolaiset käivät käsiksi pappiin ja mullaan, veivät heidät korkealle vuorelle ja heittivät siitä pappin ja mullan kuiluun itse saatanoiden luokse.

(NLKNL:n KK:n shurnaalista "Kostjor" N:o 2. v. 1937.)

TOIMITUKSEN TELEFOONIT: Vastaava toimittaja 7-90. Vastaavan toimittajan sijainen ja toimitussihteeri — 7-90. Osastojen johtajat — 7-23. Karjalan kielisen materiaalin toimittaja, kirjeenvaihto-osasto ja asioidenhoitaja — 479. — Kirjaizien osasto i karjalankielizen materjalun redaktor — 479. ТЕЛЕФОНЫ РЕДАКЦИИ: ответственный редактор — 7-90, заместитель ответств. редактора и ответствен секретарь — 7-90. Зав. отделами — 7-23. Отдел писем и редактор материала на карельском языке — 4-79.
TOIMITUKSEN OSOITE: — АДРЕС РЕДАКЦИИ: АКССР Петрозаводск, Пушкинская 7. ИЗДАТЕЛЬСТВО Карельского Обкома ВКП(б), адрес: АКССР Петрозаводск, Пушкинская 7, комн. № 304, тел. 517. Отдел об'явлений — 1-68. — Типография им. Анохина АКССР. гор. Петрозаводск. Пушкинская 7. Уполномоч. Главлита Карельской АССР № А 1258 Заказ № 3334 Тираж 6019